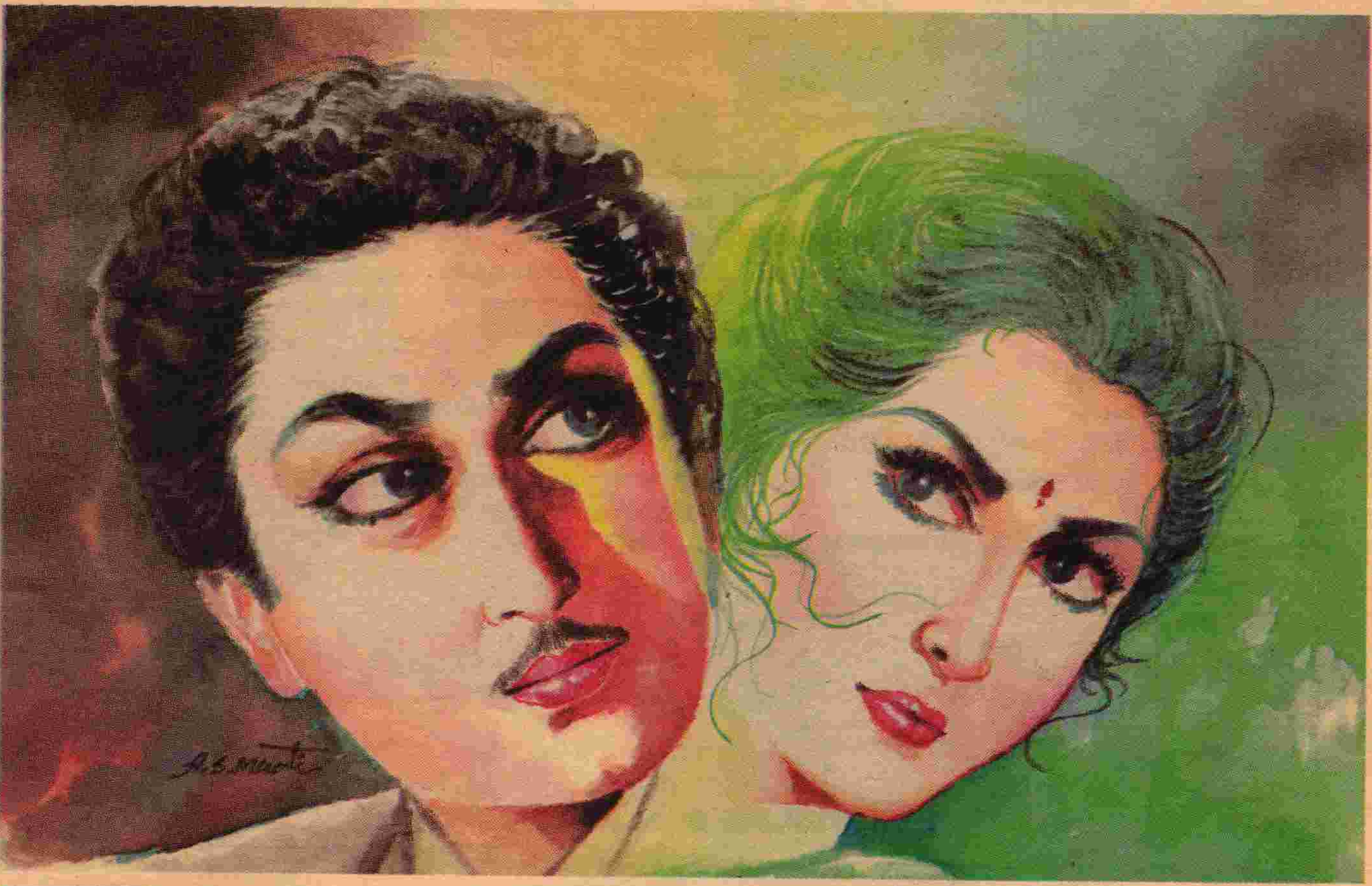

పెద్దకథ

అంతరంగాలు

– చంద్రలత

కప్పుకున్న శాలువాను చెవుల చుట్టూ బిగించి కిటికీలోంచి బయటకు చూశాను. పొగమంచు తెరల చాటు నుండి దోబూచులాడుతున్న లేఎండ ఉదయపు చల్లదనాన్ని కదిలించలేకపోతోంది.

నాకు ఎక్కడ లేని బద్ధకం ముంచుకు వచ్చింది. ఏమీ చేయబుద్ధి కాలేదు. మెల్లగా కుర్చీని ఎండపొడలోకి జరుపుకొని కూర్చున్నాను. శాలువాను తలపై నుంచి తీసి, గేటు వైపు చూశాను.

సైకిల్ మీద పేపర్ అబ్బాయి వేగంగా వచ్చాడు. పేపర్‌ను చుట్టి లాఘవంగా లోపలికి విసిరి, వచ్చినంత వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

పేపర్ నా పక్కన వచ్చి పడింది. మెల్లిగా వంగి, పేపర్‌ని చేతిలోకి తీసుకుని, యధాలాపంగా తిరగేశాను.

రైలు బస్సు ఢీ! వంద మంది రా!

నిరాసక్తిగా పేపర్‌ను మడిచేయబోయాను. ఓ రంగుల వర్ణచిత్రం నన్ను ఆకర్షించింది. ఆ చిత్రంలో చెప్పుకోదగ్గ ప్రత్యేకతేమీ లేదు. ఎవరో యువజంట వివాహ మహోత్సవమట. శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తూ వారి సన్నిహితులెవరో ఇచ్చిన ప్రకటన అది.

ఆ జంటలోని అమ్మాయి వంటి మీద ఖరీదైన పట్టుచీర, ధగధగలాడుతున్న నగలు, వారుబాగా సంపన్నులని చెప్పకనే చెపుతున్నాయి.

యువకుడు ఆ అమ్మాయి భుజం చుట్టూ చేయి వేసి ఠీవీగా చూస్తున్నాడు.

ఆమె అతడి వైపు ఒదిగి అతనిని ఓరగా చూస్తోంది.

గేటు బర్రున లాగిన శబ్దం వినిపించి, తలెత్తి చూసాను.

ఎదురింట్లో కొత్తగా చేరిన నవజంట. వారి గేటుకు అటూ ఇటూ నిలబడి అచ్చం తెలుగు సినిమాలోలా- వీడ్కోలు చెప్పుకుంటున్నారు.

ఇలా ఎదుటివారి విషయంలోకి తొంగిచూడడం మర్యాద కాదని నాకూతెలుసు. కానీ ఇప్పుడు పిడుగు నెత్తిన బడ్డా ఇక్కడి నుంచి కదిలే ప్రసక్తే లేదు.

తల తిప్పి గోడవారగా బొద్దుగా వున్న ముద్దబంతుల వంక దృష్టి సారించాను. ఆ పక్కనే వున్న మందారాలు, పారిజాతాలు, చేమంతులు. రోజూ చెంబెడు నీళ్ళు పోసి ఎంతమంది స్నేహితులను సంపాదించుకున్నాను! ఈ అమాయక పూబాలలు ఎంత ఆహ్లాదకరమైన సాన్నిహిత్యాన్ని అందిస్తాయి! అయినా - ఇవన్నీ లేకపోయినా నేను ఒంటరిదాన్ని కాను.అందరూ నన్ను ఏకాకి అని అంటే అననీ! నేనా మాట ఒప్పుకోను కాక ఒప్పుకోను! నా జ్ఞాపకాలు నా ఒంటరి తనాన్ని ఎక్కడికో తరిమి కొట్టాయి. నా ఊహలు నా ఏకాకి తనాన్ని ఎప్పుడో ఆక్రమించేశాయి. అందుకే నేనెప్పుడూ ఒంటిదానిని కాను.

అయినా, మనసులో వున్న శూన్యతను ఎవరో పరాయివాళ్ళు పూరించాలని ఎందుకనుకోవాలి? అది సాధ్యం కాదు కూడాను! ఎందుకంటే తన మనసును తనే అర్థం చేసుకోనివారు సాటివారి మనసుల్లోకి తొంగిచూడడం సాధ్యమవుతుందా? ముమ్మాటికీ సాధ్యమవదు!

నేను మళ్ళీ ఆ దినపత్రికలోని ప్రకటన వైపు చూపు మరల్చాను. పత్రికలోని వాక్యాన్ని మరోసారి చదివాను.

".. అన్యోన్యతకు మారుపేరైన, ఆదర్శప్రాయమైన ఈ దంపతుల అనురాగం కలకాలం విలసిల్లాలని ఆశిస్తూ.."

అప్రయత్నంగా నా మొహాన ఓ నవ్వు కదలాడింది.

ఆ నవ్వులోని శూన్యత నాకు స్పష్టంగానే తెలుస్తోంది.

నేను ఆ ఫోటోలోని వ్యక్తుల వైపు దీర్ఘంగా చూసాను. కళ్ళల్లోంచి.. గుండెల్లోంచి.. సూటిగా వారి అంతరంగాల్లోకి!

ఆశ్చర్యంగా - అప్పటిదాకా ఆ కాగితం మీద వున్న వారిద్దరూ ఒకరి తరువాత ఒకరు నా ముందుకొచ్చారు. నాతో స్వేచ్ఛగా, స్వచ్ఛంగా, స్పష్టంగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టారు. నేను శ్రద్ధగా, నిజాయితీగా వారి మాటల నాలకించాను.

అదేంటో గానీ ఒకరు మాట్లాడేది వారిలో ఇంకొకరికి వినబడడం లేదు.

నాకు మాత్రమే వారి కంఠాలు వినబడుతున్నాయి. వారి అంతరంగాలు కన బడుతున్నాయి. అంతరంగాలు కనబడడమేమిటని ఆశ్చర్యంగా ఉందా? నేను చూసిన దేమిటో మీకూ చూపిస్తాను. ఎందుకంటే ఏ విషయాన్ని గుర్తించడంలోనూ నేను ఒంటరిదాన్ని కావడం నాకు ఇష్టం లేదు.

వారి అంతరంగాలు వెల్లడి చేసిన విషయాలు వారి వ్యక్తిగతమైనవే కావచ్చు. నాతో చెప్పాక, మీతో పంచుకోకుండా ఎలా ఉండగలను?

భానుమూర్తి:

నేను మా తల్లిదండ్రుల ఏకైక సంతానాన్ని. అలాంటి నన్ను వారెలా పెంచి వుంటారో ప్రత్యేకంగా చెప్పక్కర్లేదుగా! వారి ముద్దు మురిపాలతోనే ఎప్పుడు యువకుడినయ్యానో ఎప్పుడు డాక్టరునయ్యానో తెలియకుండానే అయ్యాను.

అప్పుడు అమ్మా నాన్నలకు అసలు సమస్య తలెత్తింది.

చక్కటి రూపం, చక్కటి చదువు, చక్కటి ఆర్థిక పరిస్థితులు, చక్కటి భవిష్యత్తు ఇక ఇప్పుడు వారికి కావలసింది- వారు ఆశించేది చక్కటి కోడలిని మాత్రమే.

నాన్న నాకు చెప్పి కొందరినీ, చెప్పకుండా కొందరినీ చూశాడు.

కొందరు అమ్మకు నచ్చితే నాన్న కంటి కానలేదు. నాన్న బ్రహ్మాండమైనదని తీర్మా నించినదనివాటిని అమ్మ చప్పరించేది. వారిద్దరూ ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చిన అమ్మాయి సంబంధం నాకు అంతగా నచ్చేది కాదు.

ఆ రాబోయే చక్కటి కోడలు చక్కటి సంపదను కూడా వెంట తీసుకురావాలి మరి! మొత్తానికి నా బయోడేటా- ఫోటోతో సహా ఆంధ్రదేశమంతటా చుట్టి వచ్చింది. నాకు మా సంబంధీకుల్లో ఎవరూ ఊహించనంత గొప్ప సంబంధం వస్తుందని అమ్మా నాన్నల భావన. నేను కూడా ఎన్నో ముఖ్యమైన సెమినార్లను, సెషన్లను వదులుకొని మరీ వాళ్ళననుసరించేవాడ్ని.

నేనో ఇంటివాడు కాలేదు కానీ, డాక్టరు డిగ్రీ తీసుకోవడం - ఆ సంవత్సరమే పి.జిలో చేరడం అన్నీ జరిగిపోయాయి. నా స్నేహితులు, చూస్తుండగానే ఒంటిగాళ్ళు కాస్తా జంటగాళ్ళు అయిపోయారు. నేను ఏ రాజమండ్రి నుంచో స్వయంవర యాత్ర చేసి తిరిగి వచ్చినప్పుడల్లా - వారంతా పనిగట్టుకుని ఓ సమావేశమేర్పరచి నన్నా టలు పట్టించేవారు.

నేను ఎం. డి అవడమూ- ముప్పైకి మూడునెల్ల దూరంలోకి రావడమూ ఒకేసారి జరిగాయి.

శరత్, నేనూ ఒకేసారి ప్రాక్టీసు మొదలుపెట్టాం.

శరత్ భార్య మాలతి స్నేహమయి. శరత్ మిత్ర బృందంలోనూ, చుట్టాల్లోనూ మంచి పేరు సంపా దించింది. నా ఆప్తులూ, ఆత్మీయులూ వారిద్దరే. వారిద్దరిలోనూ ఏదో ప్రశాంతత స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. వారిద్దరి సమక్షంలో ఆ ప్రశాంతత నన్నూ ఆక్ర మిస్తుంది. ఉల్లాస భరితమైన ఆ క్షణాల కోసం నేను వారి దగ్గరకి తరచూ వెళుతుంటాను. నాతో పరాచికాలాడుతూ ఓ ఇంటివాడిని కమ్మని పోరుతూ ఉంటారు. నేను ఓ నిర్ణయానికి రాకముందే ఆ ముప్పై దాటి మూడేళ్ళు గడిచిపోయాయి.

నాకో అనుమానం వచ్చింది. అసలు నాకు ఏం కావాలో నాకు తెలుసా అని?

నా పెళ్లిచూపుల అమ్మాయిల ఫోటోలతో ఓ ఆల్బమే నిండిపోయింది. నేను మరోసారి ఒక్కరినీ సావధానంగా పరిశీలించాను. వారిని మొదట చూసినప్పుడు కనిపించిన లోపాలేవీ ఇప్పుడు కనిపించడం లేదు. గొప్ప సంబంధం మోజులో పడి వచ్చిన మంచి సంబంధాలన్నిటినీ చే జేతులా వదులుకున్నానని నాకు స్పష్టంగా అర్థమయింది.

నిజమే మరి! గొప్ప- అనేదానికి నిర్వచనం మనం ఇచ్చుకొనేదేగా! ఇప్పుడు వారి గురించి వాకబు చేయమని అమ్మతో గానీ నాన్నతో గానీ ఎలా చెప్పడం? నేనిక పెళ్ళి చేసుకుంటాను- అని చెప్పడానికి ఆడపిల్లలే కాదు మగవారూ బిడియ పడతారని నాకప్పుడే తెలిసింది.

ఓ రోజు ఉదయాన్నే అమ్మ నా పక్కన కూర్చుని ఆ అమ్మాయిలందరి విషయాలు ఏకరువు పెట్టింది. దాదాపు అందరి పెళ్ళిళ్ళూ అయిపోయాయిట. అందరూ స్థిరపడ్డారుట. ఎటొచ్చీ తనదే తాడూ బొంగరం లేని జీవితం అయిపోయిం దట. సాధ్యమైనంత త్వరలో నేనో నిర్ణయానికి రావాలట.

నేనేమన గలను?

నా మనసులో మాట ఆవిడ చెప్పింది.

నేను మౌనంగా తలాడించి క్లినిక్‌కు వెళ్ళిపోయాను.

మధ్యాహ్నం ఇంటికి వచ్చేసరికి, జగన్నాథం మామయ్య వచ్చి ఉన్నాడు. నేను ముక్తసరిగా పలకరించి నా పనిలోకి నేను వెళ్ళిపోయాను.

నా మీద ఓ పెద్ద గూడుపుఠాణి జరుగుతోందని సాయంత్రం అమ్మహెచ్చరించే దాకా నాకు తెలియదు.

"నిరుపమ అంటే ఇష్టం లేకపోతే స్పష్టంగా చెప్పేయి. నా మేనకోడలని నాకేదో ప్రత్యేకాభిమానం వుంటుందని నువ్వు మొహమాటం ఏమీ పెట్టుకోవద్దు!" అంది అమ్మ

నాకు వెంటనే విషయం అర్థమైంది. మామయ్య నిరుపమ విషయం ప్రస్తావించడానికి వచ్చాడన్న మాట. కానీ ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవడమే! హమ్మో!!

నిజానికి తనకు మొట్టమొదట వచ్చిన సంబంధమూ అదే. మేనరికం. పైనుంచి ఈడూజోడూ కుదురుతుంది. అయితే అమ్మ ససేమిరా ఇష్టపడలేదు.

సరోజత్తయ్య కోడలిగా అమ్మమ్మగారింటికి రావడం - జగన్నాథం మామయ్యను పిడికిట్లో బిగించడం- తాతయ్యను, అమ్మమ్మను నిర్లక్ష్యం చేసి క్షోభ పెట్టడం- అప్పటికి తక్కువ స్థితిలో ఉన్న అమ్మను తీవ్రంగా అవమానించడం - ఈసడించడం - సాధించడం - అమ్మ మరిచిపోలేదు.

జగన్నాథం మామయ్య మంచి ప్రభుత్వోద్యోగంలో వున్నాడు. జీతం మామయ్య పుచ్చుకుంటే గీతం అత్తయ్య పుచ్చుకుంటుంది.

మామయ్య ఇష్టాఇష్టాల ప్రమేయం లేకుండా అన్నీ ఆవిడే సమర్థిస్తుంది. అహంభావి. నోరుగలావిడగా ప్రసిద్ధి. నిరుపమ తల్లిగుణాలను పుణికి పుచ్చుకుంది. మామయ్య మంచితనం చేతగానితనమని వారి ఉద్దేశం.

మామయ్య ఎవరు ఏమనుకున్నా నోరెత్తడు. బీదాబిక్కీ చూడకుండా అత్తయ్య పై సంపాదనను ముక్కుపిండి వసూలు చేస్తుంటే చూస్తూ ఎలా ఊరుకుంటాడో! సొంత చెల్లెలిని ఇంటికి పిలిచే ధైర్యం కూడా చేయడు. ఎప్పుడైనా తనే వచ్చి పోతాడు. అదీ రహస్యంగా!

అందుకే మొదటిసారి అత్తయ్య మధ్య వర్తితో కబురు చేసినపుడు- నేను అమ్మతో- అమ్మ అతనితో ఒకే మాట చెప్పారు. 'అమ్మో- ఆ అమ్మాయి మాట పెళుసు. చేయి దురుసు వీడేమో మెత్తనివాడు. వద్దే వద్దు బాబోయ్!" అంటూ.

అయితే, మామయ్య, నాన్న మంచి స్నేహితులు.

అత్తయ్యకు తెలియకుండానే వారి స్నేహం కొనసాగుతోంది. అది వట్టి స్నేహమేనని తనూ, అమ్మా ఇన్నాళ్ళు అనుకున్నారు. కాదూ గట్టి

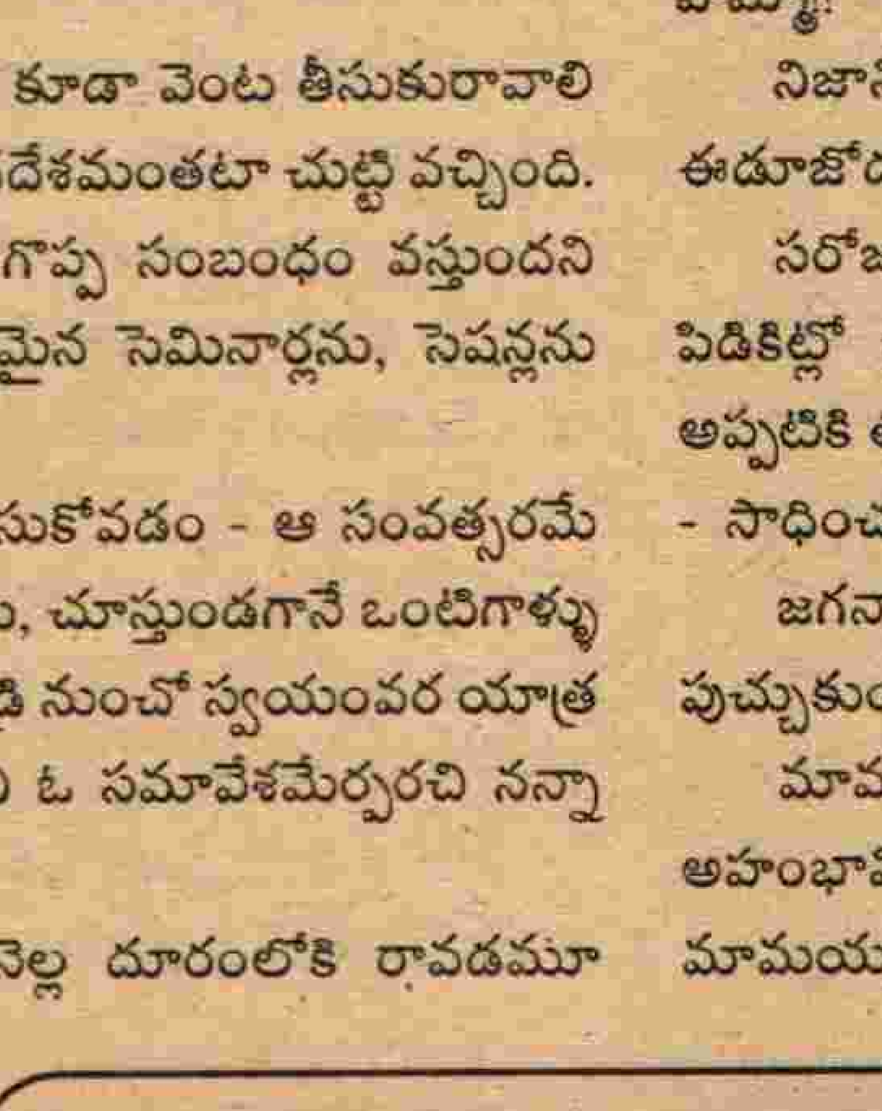

దాసరి వరలక్ష్మి త్రిమూర్తులు

రాజమండ్రిపేరు చెప్పగానే సాహిత్యం, ఆధ్యాత్మిక సేవలు గుర్తు కువస్తాయి. వాటిలో పాలుపంచుకుంటు న్నారు శ్రీమతి దాసరి వరలక్ష్మి త్రిమూర్తులు. ఆధ్యాత్మిక గ్రంథా లు ముద్రించే వారికి తగురీతిన ఆర్థిక సహాయం అందచేస్తున్నారు. పంచదార చిలకలు పేరిట 'వేదభూమి'లో సుభాషితాలు వ్రాస్తున్నారు.

"త్రిభవాని శంకర్" చిన్న వర్తక సంక్షేమ సంఘ ప్రెసిడెంట్‌గా పట్టణ తోపుడు బండ్ల సంఘ ప్రెసిడెంట్‌గా శ్రీమతి దాసరి వరలక్ష్మి త్రిమూర్తులు తమ విధులను నిర్వహిస్తున్నారు. -డి.ఎస్.

స్నేహమని ఇద్దరూ ఒక్కసారే ప్రకటించారు. ఎలాగంటే.. నా చదువుకి కావలసిన డబ్బూ, దస్కం ఆయన సమకూర్చేడట. నాన్న ఆ డబ్బుని అప్పుగా తీసుకున్నాడు. ఆడపిల్ల వుంది కదా అని ఇచ్చానన్నాడు మామయ్య.

నాన్న అప్పుడూ తనకా ఉద్దేశమే లేదన్నాడు. అప్పుడు లేకపోతే ఇప్పుడు ఉందనుకోమన్నాడు మామయ్య.

వారి సంభాషణ రసవత్తరంగా సాగుతుంటే, అమ్మ నాన్నను పక్కకు పిలిచి చెప్పింది. ఈ రాజకీయమంతా ఖచ్చితంగా అత్తయ్యదే అయి వుంటుంది. ఆ డబ్బేదో అవిడ మొహాన కొట్టమంది. నాన్న నీళ్ళు నమిలాడు.

మామయ్య కాసేపటి తరువాత తనే అన్నాడు - ఆ డబ్బుని నిరుపమ పెళ్ళికి సిద్ధం చేసుకొన్నారట. ఒకవేళ నిరుపమని నేను చేసుకోపోతే ఆ డబ్బు వెంటనే తిరిగి ఇవ్వవలసిందని- దానికి మరింత జోడించి నిరుపమకి మరో సంబంధం చూస్తానని అన్నాడు.

నాన్న తెల్లమొహం వేశాడు. వున్నపళాన అంత డబ్బు ఎక్కడినుంచి తేగలడు?

ఆ రాత్రి మర్నాటి పగలు ఇద్దరూ ఏదో తీవ్రంగా చర్చిస్తూనే వున్నారు. చివరికి సాయంత్రం మామయ్య బయల్దేరి వెళ్ళిపోయాడు- నగుమోముతో!

క్లినిక్‌కి బయలుదేరబోతున్న నా చేతిలో నిరుపమ ఫొటో పెట్టాడు నాన్న. నిరుపమ మునుపటి కన్నా ఎంతో మారిందట. అద్భుత సౌందర్యవతిట. గుణవంతు రాలుట. అన్నిటికీ మించి నాకు మంచి జోడవుతుందిట. నాన్న ఏవేవో చెపుతూనే వున్నాడు.

నాకు ఆశ్చర్యంతో నోట మాట రాలేదు.

నిన్నటిదాకా అదేపనిగా తెగిడిన నోరే ఈ రోజు పొగడ్తలతో ముంచెత్తుతోంది. అంతా లక్ష్మీప్రభావం!

నేను మౌనంగా ఆ ఫోటోను జేబులో పెట్టుకొని వెళ్ళిపోయాను.

క్లినిక్ అవగానే తిన్నగా శరత్ ఇంటికి వెళ్ళాను. అప్పుడే భోజనాలకి కూర్చో బోతున్నారు. మాలతి నన్నూ భోజనానికి సాదరంగా ఆహ్వానించింది. భోజనాలయ్యాక అలవాటు ప్రకారం జేబులోంచి కర్చీఫు తీశాను- చేతులు తుడుచుకోవడానికి.

దాంతో పాటు నిరుపమ ఫోటో బయటకు వచ్చింది.

శరత్ గబుక్కున ఫోటో అందుకున్నాడు. ఇద్దరూ ఒకరి తరువాత ఒకరు ఫోటోను పరిశీలించారు. తనను ఆటలు పట్టించారు. ఇంతలో ఊర్నించి మాలతి తమ్ముడు శేఖర్ వచ్చాడు. రాగానే టీపాయి మీదున్న ఫోటోను చూసి, ఆశ్చర్యంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

ఈ అమ్మాయి ఫోటో ఇక్కడెందుకుందని అడిగాడు.

మాలతి నవ్వుతూనే అంది. 'ఏం నీకు తెలిసినట్లే ఆరా తీస్తున్నావే?'' "తెలుసు కాబట్టే అడుగుతున్నాను. ఎందుకంటే ఈ అమ్మాయి మా గదిలో వారం రోజు లుంది! తెలుసా!'' శేఖర్ వేగంగా అన్నాడు. అంతే! అందరి నవ్వులు తుడిచిపెట్టినట్లు మాయమయ్యాయి.

శేఖర్ తిరుపతిలో మెడిసిన్ చదువుతున్నాడు. వాళ్ళ కాలేజికి దగ్గర్లోనే ఓ గది తీసుకున్నాడు. అతనితోపాటు మరో ఇద్దరు బ్యాచిలర్స్ వుంటారు. అక్కడ నిరుపమకేం పని?

మాలతి ఆశ్చర్యం అణచుకుంటూ అంది, 'నీ తలకాయ్! ఎవర్ని చూసి ఎవరనుకుంటున్నావో! అసలా అమ్మాయి ఎవరంటే...''

"నిరుపమ! వుమెన్స్ కాలేజీలో ఇంటర్ చదివింది. డిగ్రీ కో-ఎడ్‌లో. వయస్సు ఇరవైనాలుగు, ఇరవై అని చెపుతుంది. ఎత్తు అయిదున్నర. బరువు..''

"ఇంకాపు! ఇంతకీ నువ్వనేదేమిటి?'' శరత్ కంఠం ఖంగుమంది.

"ఏముందీ అనడానికి? ఆ అమ్మాయి అష్పాక్‌తో పాటు మా గదికి వచ్చింది. వాళ్ళిద్దరూ మా గదిలో వున్నప్పుడు నేను, వినోద్ హాస్టల్‌కి వెళ్ళాం. ఆమెను తిరిగి సాగనంపాక మా రూంకి వెళ్ళాం!''

"ఓ ఆడపిల్ల గురించి మాట్లాడేముందు మంచీచెడూ ఆలోచించి జాగ్రత్తగా మాట్లాడు శేఖర్! వేళాకోళాలొద్దు!'' మాలతి కళ్ళు పెద్దవి చేసి అంది.

"వేళాకోళం కాదక్కా! నిజం! నిజంగానే నిరుపమ మా గదిలో వారంరోజులుంది!''

"అష్పాక్‌తో ఆమెకు ఏమిటి సంబంధం?'' నా గొంతు పీలగా పలికింది.

"ఏం సంబంధమో నేను స్పష్టంగా చెప్పలేను. ఇద్దరూ కలిసి ఉంది మాత్రం నిజం!''

శరత్, మాలతి రకరకాలుగా ప్రశ్నించి శేఖర్‌ను వేధించారు.

శేఖర్ ఒకటే మాట బల్లగుద్ది చెపుతున్నాడు.

నా చెవులు మొదటిసారి చెప్పినప్పుడే బండబారిపోయాయి.

దానికి తోడు ఇంటికి వెళ్ళగానే అమ్మ నిరుపమతో మరో రెండు రోజులలో నిశ్చితార్థం నిశ్చయించారని చెప్పింది. నాన్న హడావిడిగా ఆ పనుల్లో పడ్డాడట.

ఇంకా నేనో స్థిరమైన అభిప్రాయానికి రాకముందే నా పెళ్ళి నిర్ణయించేశారు!

నేను అమ్మతో విషయమంతా చెప్పాను.

ఓ పరాయివ్యక్తితో వారం పాటు ఒంటరిగా కలిసి వున్న అమ్మాయితో జీవితం పంచుకునేంత సహృదయత నాకు లేదని స్పష్టంగా చెప్పేశాను. నేను నాన్న చాటు పిల్లాడిలా ఆయన నిర్ణయాలకు తలవంచి తీరాలా? నాలాంటి యోగ్యుడైన యువకుడికి సంబంధమే దొరకకపోతుందా?

నిరుపమ కాకపోతే మరో అనుపమ!

నిరుపమ:

భానుతో సంబంధం మాట్లాడమని అమ్మ నాన్నను రాయబారానికి పంపింది. నిజానికి అమ్మ అత్తయ్యవాళ్ళ గడప ఎక్కి చేయి చాచేదే కాదు. అక్క పెళ్ళి అయినప్పటి నుండి అమ్మలో నా గురించి ఏదో భయం, దిగులు మొదలయింది. ఓ నిర్ణయానికి రాలేకపోతోంది.

మా ఇంట్లో మొదటి నుంచీ ఏ విషయంలోను నాన్న ఎప్పుడూ నోరు విప్పడు. కుటుంబంలో ఆయన యిష్టాయిష్టాలను ఏనాడూ చెప్పిన పాపాన పోలేదు. పాపం అమ్మే కష్టమూ నష్టమూ భరించాలి.

అమ్మ చేతిలో డబ్బు పోయడంతో నాన్న పని అయిపోతుంది. ఆ తరువాత అమ్మ ఎంత నేర్పుగా, ఎంత తెలివిగా చక్కబెడితే పనులు సకాలంలో సక్రమంగా జరుగుతున్నాయి! మేము కాస్త పచ్చగా కళకళలాడుతూ వున్నామంటే అది అమ్మ ముందుచూపు వల్లే!

అక్క సంబంధం నిర్ణయించడంలో అమ్మ పొరపాటు పడింది. బావ ధనవంతుల ఏకైక సంతానం. అక్క అంతులేని సంపదకు అధికారిణి అవుతుందని అమ్మ ఆ సంబంధం ఒప్పుకుంది.

కానీ బావదో రకం మనస్తత్వం. అక్కను ఓ సామాన్య గృహిణి ఉండేట్లుగానే ఉండమంటాడు. ఆయన అలాగే ఉంటాడు వున్న డబ్బును జల్సాగా వాడుకోవడానికి ఆయనకు మనసు వప్పదు. అమ్మ సలహాలకు చెవి ఒగ్గలేదు. అక్క కూడా బావ మాటల జాలంలో పడిపోయింది. అమ్మను పట్టించుకోవడం తగ్గించేసింది.

అమ్మ కలలన్నీ కల్లలయ్యాయి. కూతురు భోగభాగ్యాల మధ్య తూగలాడడం కన్నా ఏ తల్లైనా కోరుకునేది ఏముంటుంది చెప్పండి. అంతటి ఉన్నత స్థాయికి వచ్చాక కష్టపడాల్సిన అవసరం లేదని అమ్మ వాదన. కష్టపడందే ఈ స్థాయి నిలుపుకోలేం అంటాడు బావ. ఈ సారి అలాంటి పిసినిగొట్టు అల్లుడిని గాని, తను పట్టిన కుందేలుకి మూడే కాళ్ళని వాదించే అల్లుడిని గాని వద్దనుకొంది అమ్మ ఇద్దరు అల్లుళ్ళలో ఒక్కరైనా ఒద్దికగా లేకపోతే ఎలా?

అదేంటో గాని అమ్మకు నాకు వచ్చిన ఏ సంబంధమూ నచ్చలేదు. ఇప్పుడు వరుణ్ణి

నేతాని విజయలక్ష్మీ రవీంద్ర

నర్సారావుపేట ప్రకాష్ నగర్‌లో "రుషి" హెయిర్ ఆయిల్ తయారీదారులు విజయలక్ష్మీ రవీంద్ర.

30మందికి ఉపాధి కల్పిస్తున్నారు వీరు. కేశాలలో వుండే మెలనిన్ శాతంలో వుండే వ్యత్యాసాలే జుట్టు ఊడటానికి కారణం అంటారామె.

ఆయుర్వేద వైద్యంలో "వైద్యరత్న" గా బిరుదు పొందిన ఈమె, దాదాపు 50 సంవత్సరాల కృషితో "రుషి" హెయిర్ ఆయిల్‌ని బసవమ్మగారు రూపొందించగా, దాన్ని కేరెట్, ఉసిరి, పనస, బీటురూట్ మొదలైన వాటిలో ఉండే సారాలిన్" పదార్థం ద్వారా జుట్టు తెల్లబకుండా కాపాడే మూలికా వైద్యంతో కూడిన ఆయిల్‌ని కూడా అందజేస్తున్నారు.

\- డి.ఎస్.

నిర్ణయించడం డబ్బున్న ఆడపిల్లవాళ్ళ చేతిలో వుందని- కాస్త అటుఇటూ కావలసిన లక్షణాలతో వున్న యువకుడు దొరికేదాకా వేచి ఉండాలే కానీ రాజీ పడనవసరం లేదని అమ్మ అంటుది.

ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చాయి. ఓ నిర్ణయానికి రాకముందే వెళ్ళిపోయాయి.

నాకూ పాతికేళ్ళు వచ్చాయి. వెళ్ళాయి. చివరికి అమ్మ దృష్టి భాను మీద పడింది. ఒక యం.డి డాక్టరు! బంగారు బాతు! అలాంటిదే బయటి సంబంధమైతే వాళ్ళ గొంతెమ్మ కోర్కెలు తీర్చడం సాధ్యమయ్యేనా? అందులోను భాను చాలా మెతక. దాదాపుగా నోట్లో నాలుక లేనట్లే. అయినవాళ్ళ అబ్బాయి కనుక కాస్త అణకువగా వుంటాడని అమ్మ ఆలోచన. అయితే అత్తయ్యతో మాకున్న సాన్నిహిత్యం తక్కువ. అమ్మ ముందుచూపుతో ఆవిడ రాకపోకలను, పెట్టపోతలను అదుపులో ఉంచింది. లేకపోతే ఇప్పటిదాకా నాన్న సంపాదనంతా ఆవిడ శుభాశుభాలకే చెల్లిపోయేది. ఇప్పుడు తాము పైమెట్టు మీద నిలబడి భానుతో పెళ్ళి రాయబారాలు జరుపగలిగే వారేనా?

అమ్మ ఏమనుకుందో ఏమో గాని స్వయంగా వెళ్ళి అత్తయ్యను కలవడానికి గానీ, విషయం ప్రస్తావించడానికి గానీ, ఇష్టపడలేదు. కానీ మాట్లాడవలసిన దంతా నాన్నకే చెప్పి పంపింది. మామయ్య మొదట్లో కాస్త నసిగినా పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడట. నిశ్చితార్థం కూడా నిర్ణయించేశారు.

అత్తయ్య మాత్రం అమ్మ కనీసం రానన్నా రాలేదని మనసు కష్ట పెట్టుకుందిట. ఇప్పుడు వ్యవహారం ఆవిడ చేతుల్లో లేదుగా ఆవిడ నిష్ఠూరాలను గూర్చి ఆలోచించడానికి.

అమ్మ మామయ్య నషాళాన్నంటే ఉపాయాన్ని చెప్పి పంపింది నాన్నకి!చచ్చినట్లు పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారు! ఒప్పుకోక ఏం చేస్తారు?

అన్నీ అనుకున్నట్లే సవ్యంగా జరిగి పోతున్నాయి.

అమ్మ మర్నాడు చీరలు తేవడానికి కంచికి వెళదామని నిర్ణయించింది. నాన్న ఎసి కారు సిద్ధం చేయించాడు.

ఉదయాన్నే పిడుగులాంటి వార్తతో మామయ్య ఊరినుంచి ఊడిపడ్డాడు.

భానుకు నాతో పెళ్ళి ససేమిరా ఇష్టం లేదట!

ఎంత ధిక్కారం! ఎంత అవమానం!!

భానుమూర్తి:

నాన్న ఉదయాన్నే వెళ్ళి మామయ్యావాళ్ళతో నేను పెళ్ళి వద్దన్న విషయం చెప్తానన్నాడు. ఎందుకు వద్దన్నాడో మాత్రం చెప్పడట.

ఏ క్షణాన్నైనా వాళ్ళంతా నా దగ్గరికి సంప్రదింపులకి రావచ్చు. ఈ లోపల నేను పటిష్ఠమైన వాదనను సాక్ష్యాలతో సహా సిద్ధం చేసుకొనివుండాలి. లేకపోతే వాళ్ళ మాటల జాలంలో తను సులువుగా చిక్కిపోతాడు. తను అసలే మాటకారి కాడు.

లేచీలేవకుండానే గబగబ తయారయ్యి ఇంట్లోంచి బయటపడ్డాను. తిన్నగా శరత్ దగ్గరికి వెళ్ళాను.

శరత్ ఉదయపు ఉపాహార కార్యక్రమంలో వున్నాడు. ఉదయాన్నే ఊడిపడ్డందుకు ఆశ్చర్యపోతూనే విషయం ఏంటని ఆరా తీసాడు.

నేను నిరుపమను తిరస్కరించిన విషయం చెప్పేసాను.

మాలతి లోపల పనిచేసుకుంటున్నదల్లా బయటకు వచ్చి, మా వద్ద కూర్చుంది.

నేనుఏకరువు పెట్టిందంతా ఇద్దరూ సావధానంగా విన్నారు.

"నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండా తొందరపడి అభాండాలు వేయబోకండి. ఆడపిల్లపెళ్ళి నిశ్చితార్థం దాకా వచ్చి ఆగిపోయిందంటే... ఆ తరువాతి పరిణామాలు చాలా తీవ్రంగా వుంటాయి" మాలతి నెమ్మదిగా అంది.

"నేను, నువ్వు నిరుపమని పెళ్ళిచేసుకోవాలా వద్దా అన్నది తీర్మానించిచెప్పలేను. కానీ... ఓ అనుమానంతో మొదలయ్యే వివాహబంధం ఏనాటికీ పటిష్టం కాబోదు. నమ్మకమే వైవాహికజీవితాన్ని సుఖమయం చేసే అంతః సూత్రం. అనుబంధం ఏర్పడడానికి అభిమానమే వుండాలి కానీ అనుమానం వుండకూడదు. కాబట్టి నువ్వో నిర్ణయానికి వచ్చే ముందు మనసులోంచి ఆ అనుమానాల్ని పూర్తిగా తుడిచేసేయి!" అన్నాడు శరత్ గంభీరంగా. మాలతి, శరత్ చాలాసేపు ఏవేవో మాట్లాడారు.

నా తల తిరిగిపోయినట్లయింది. తన పాటికి తను ఈ పెళ్ళివద్దని కుండబద్దలు కొట్టి మరీ చెప్పేసాడు. నిరుపమకు గానీ వారి కుటుంబానికి కానీ ఎదురవ్వబోయే కష్టనష్టాల గూర్చి రవ్వంతైనా ఆలోచించాడా? అయినా అంత పెద్ద తప్పును దాచి పెట్టి పెళ్ళి చేయాలనుకుంటున్న వారిని గూర్చి తను ఇంతలా ఆలోచించాలా? వాళ్ళు ఎట్లా పోతే తనకేం? ఏ ఏట్లో దూకితే తనకేం? కానీ.. ఒక వేళ మాలతి అన్నట్లు అదంతా కేవలం ఓ నీలి ప్రచారమే అయితే తను నిరుపమని.. ఓ ఆడపిల్లకి అన్యాయం చేసినట్లు కాదూ? ఆమె ఉసురు తనకు తగలకుండా వుంటుందా? ఆ పాపం తనకెందుకు?

వాళ్ళు చెపుతున్నట్లుగా ముందు విషయాన్ని స్పష్టపరుచుకొని - ఒకవేళ నిరుపమ నిర్దోషి అయితే ఆమెనే పెళ్ళాడతాను. అభ్యంతరమేముంది?

నేనో నిర్ణయానికి వచ్చి, శరత్ వద్దనుండి శేఖర్ చిరునామా తీసుకొని బయట పడ్డాను.

బహుశా నాన్న జగన్నాథం మామయ్య ఇంటికి, నేను శేఖర్ రూంకి దాదాపు ఒకేసారి చేరి వుంటాం.

శేఖర్ నన్ను సాదరంగా అహ్వానించాడు. శేఖర్ తన ఫ్రెండ్ వినోద్‌ని పరిచయం చేసాడు. పిచ్చాపాటి అయ్యాక - నేను నిరుపమ విషయం ఎత్తాను.

"వ్వాట్! మీరా అమ్మాయిని నిజంగానే పెళ్ళి చేసుకుంటారా? శేఖర్ అంటుంటే ఏదో వేళాకోళానికి అంటున్నాడను కొన్నాను!" వినోద్ అరిచినంత పని చేసాడు.

అష్వాక్ ఇప్పుడు వీళ్ళతో వుండడం లేదు. హైదరాబాదులో ఏదో ప్రవేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం వస్తే చేరిపోయాడట.

వినోద్ కూడా శేఖర్ చెప్పిన సంగతే చెప్పాడు. రెండవ సాక్ష్యం! నా మెదడు మొద్దుబారిపోయింది. వీళ్ళకి కట్టుకథలు చెప్పాలసిన అవసరం ఏముంది? అందులోను శేఖర్ స్వయాన మాలతి తమ్ముడు. శరత్‌ని గౌరవించినంతగా తననూ గౌరవిస్తాడు. పనికట్టుకొని అబద్ధాలు చెప్పడు కదా?

నిరుపమ కాలేజిలోనే చదివి ఇప్పుడు యూనివర్సిటీలో రీసెర్చి చేస్తోన్న ఓ అమ్మాయి దగ్గరకి తీసుకెళ్ళాడు శేఖర్. ఆ అమ్మాయితో పరిచయాలవీ అయ్యాక - శేఖర్ నిరుపమ ప్రస్తావన ఎత్తాడు. "నిరుపమా? ఆ అమ్మాయి ఎవరికి తెలియదు! మా కాలేజీకి ప్రెసిడెంట్‌గా వుండేది. చాలా డామినేటింగ్ నేచర్!"

"అంటే?"

"అందరి మీదా పెత్తనం చేయాలనీ, తన మాటే చెల్లాలనీ మహా పట్టుదల. చాలా మొండిగా ప్రర్తించేది. తల బిరుసు. అబ్బాయిల్ని అస్సలు లెక్కచేసేదే కాదు. ఎవరైనా సరదాకి ఓ చిన్నమాటన్నా చాచి లెంపకాయ కొట్టేది. మా సీనియర్లలో ఒక అబ్బాయి అనుకుంటాను ... తిరిగి కొట్టాడు!"

"ఎవరు? ఎవరతను?" నేను ఆత్రంగా అడిగాను.

"ఎవరో ముస్లిం కుర్రాడను కుంటా, నాకు పేరు జ్ఞాపకం రావట్లేదు. అవునూ... ఈ వివరాలన్నీ మీకెందుకు?" ఆమె హఠాత్తుగా అడిగింది.

నేనా విషయం పట్టించుకోనట్లే అడిగాను., "ఆ అబ్బాయి అష్వాక్ కాదుకదా?" తెలీదండి" అంది ఆ అమ్మాయి.

ఆ తరువాత ఇక మాట్లాడడానికేం మిగల్లేదు. ఈ ఆడవాళ్ళంతా ఒకటే! ఆ అమ్మాయికి నిరుపమ వెలగబెట్టిన ఘనకార్యమంతా తప్పక తెలిసే వుంటుంది! అయినా చెప్పకుండా దాటేస్తోంది!

తొలి మహిళా ఎక్సైజ్ అధికారిణి అనసూయ

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్వహించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సర్వీసుకమిషన్ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులై ఎక్సైజ్ శాఖలో అసిస్టెంటు ఎక్సైజ్ సూపరింటెండెంట్‌గా ఎంపికైనారు వి. అనసూయాదేవి. కడపజిల్లాలోని మోదమేడిపల్లి గ్రామంలో జన్మించిన ఈమె అనంతపురంలోని కృష్ణదేవరాయ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి ఎం.ఎస్.సి చేసారు. నల్గొండ, గుంటూరు, హైదరాబాద్‌లలో ఎక్సైజ్ శాఖలో 15 నెలలు శిక్షణ పొందిన తరువాత విజయవాడలో అసిస్టెంటు ఎక్సైజ్ సుపరింటెండెంట్‌గా నియమితులైనారు. ప్రస్తుతం నరసాపురంలో ఎ.ఇ.ఎస్‌గా పనిచేస్తున్నారు.

-ఎల్. వెంకటరత్నం

చెప్పి చిక్కుల్లో పడడం ఎవరికి ఇష్టం వుంటుంది?

అష్వాక్‌ని నిరుపమతో అతనికున్న సంబంధం ఏమిటో కనుక్కోమని శేఖర్‌ను పురమాయించి నేను తిరిగి ఊరికి బయలు దేరాను.

ఒక్కో సాక్ష్యం నిరుపమ దోషిత్వాన్ని నిరూపిస్తున్నాయి.

తను ఇలాంటి అభిప్రాయాలతో ఆమెను పెళ్ళాడగలడా? అసాధ్యం!

నిరుపమ:

ఎంత అవమానం! ఎంత అవమానం!!

నిన్నటి దాకా కనీసం తమ చుట్టుపక్కలకి రావడానికి కూడా సాహసించలేని భాను తనని అంత తేలిగ్గా తీసి పారేస్తాడా? అయినా తనని తిరస్కరించడానికి కారణాలేం దొరకలేదా?తన గతంలో గతం ... తన అంతరంగంలో అంతరంగమైన అష్వాక్...

అష్వాక్ విషయం భానుకి ఎలా తెలిసి వుంటుంది? ఎవరు చెప్పివుంటారు? ఎవరో తెలుసుకోవాలి! ఎందుకంటే తననింత సంక్షభంలో పడేసిన వారిని తేలిగ్గా వదలకూడదు!

అష్వాక్ మొత్తానికి తన మీద ప్రతీకారం తీర్చుకొన్నాడు! ఎక్కడున్నాడో ఏమో కానీ మంచి సమయంలో దెబ్బ తీసాడు!

అష్వాక్‌తో తన పరిచయం చాలా గమ్మత్తుగా జరిగింది. తను ప్రెసిడెంటుగా పోటీ చేస్తున్నప్పుడతను కుంటా మొదటిసారి కలిసింది. తనెరిగిన అబ్బాయిలం దరూ పిరికి సన్నాసులు. తనంటేనే హడలి చచ్చేవారు, దద్దమ్మలు. అష్వాక్ ఒక్కడే ధైర్యంగా మాటకు మాట సమాధానం చెప్పేవాడు. ఓసారి డిబేట్‌లో ఇద్దరి వాగ్వి వాదాలు ఎంతకీ తెగకపోవడంతో ఇద్దరికీ సంయుక్తంగా ప్రథమబహుమతి ప్రక టించేసారు.

ఇద్దరం కాలేజ్ తరపున యూనివర్సిటీ పోటీలలో పాల్గొనడానికి తిరుపతి వెళ్ళాం. ఆ ట్రిప్ తనలో ఎన్నో మార్పులు తెస్తుందని వెళ్ళేపుడు అసలు ఊహించలా!

అష్వాక్ తనని వాళ్ళ ఫ్రెండ్‌రూంకి తీసుకెళ్ళాడు.

మొదట్లో అష్వాక్‌ని పరాయి ఊళ్ళో నాకు సకల సౌకర్యాలను అమర్చే ఓ మంచి సేవకుడిని చూసినట్లే చూసాను. కానీ...

అష్వాక్‌తో రోజంతా కలిసి వుండడం - సరదాగా మాట్లాడడం - ఉల్లాస భరితమైన ఆ వాతావరణం - నాకు తెలియకుండానే అతన్ని సన్నిహితం చేసాయి.

నేను అతనికి మానసికంగా విధేయురాలినై పోయాను. డిబేట్‌లో యూనివర్సిటీ ఫస్టు మా జంటకే వచ్చింది.

ఎలెక్యూషన్‌లోనూ రెండువిభాగాల్లో మాకే ఫస్ట్! కవిత్వంలో అష్వాక్ రెండో బహుమతి తెచ్చుకున్నాడు.

ఈ విజయాలు వ్యక్తిగానే కాక కాలేజీ ప్రెసిడెంట్‌గా నాస్థాయిని పెంచేవి. ఆ సంబరంలో ఉద్వేగాన్ని అణుచుకోలేక గదికి రాగానే అష్వాక్‌ని పట్టి ఊపేసాను. ఆ ఊపు వేగానికి అతని మీదికి వాలిపోయాను. నాకు తెలీకుండానే! అష్వాక్ నివ్వెరపోయాడు.

మొదటిసారిగా నా జీవితంలో పురుష స్పర్శ! పలుచని సువాసన నాలో ఏదో మధుర భావనను కలుగజేసింది. నాలోని అహం మంచులా కరిగిపోయి నట్లనిపించింది. ఎంత సేపలా వుండిపోయామో నాకు తెలీదు.

అష్వాకే మొదట తేరుకొని దూరంగా జరిగాడు, నేను లోకంలోకి వచ్చి పడ్డాను. అష్వాక్ జెంటిల్‌మాన్! కానీ... ఏదో అసంతృప్తితో - అది మిగిల్చిన అల జడితో నేను దూరంగా జరిగాను.

మళ్ళీ ఎప్పటి నిరుపమని అయ్యాను. మళ్ళీ నా చూపుల్లోకి చురుకు, మొహంలోకి కరుకు వచ్చేసాయి.

అష్వాక్ నా సూట్‌కేస్ మోస్తూ - వినయంగా నా ముందు నడుస్తోంటే - నేను వెళ్ళి రైలెక్కాను.

ఆ తరువాత అష్వాక్ ఎన్నోమార్లు నాతో రాయబారం జరపాలని ప్రయత్నించాడు. అమ్మ నేర్పిన వాస్తవదృక్పథం తనను కాపాడింది.

ఎందులోనూ తమకి సరితూగని అతనితో సంబంధమా? సాధ్యపడదు. ఎవరో అభ్యంతర పెడతారని కాదు. తనకే ఇష్టం లేదు. అందుకే అష్వాక్‌తో స్పష్టంగా తేల్చి చెప్పేసాను - నాకలాంటి ఉద్దేశమే లేదని.

అష్వాక్ ప్రథేయపడ్డాడు. పిచ్చివాడిలా అయిపోయాడు.

నేను మాత్రం చొరవ ఇయ్యలేదు. బాబోయ్... పోయిపోయి ఆ అణాకానీ జంజాటంలో పడడమా?

అష్వాక్ ఎక్కడో ఓ చిన్న ఉద్యోగం చూసుకొని ఊరొదిలి వెళ్ళి పోయాడు. ఏదో ఓ అనుభవం కారణాన జీవితాంతం అలాంటి ఎదుగూ బొదుగూ లేని వాడితో పడి వుండాలా? అందుకే నా నిర్ణయం సరైనదేనని తృప్తిపడ్డాను.

కానీ, అష్వాక్ అంటే తనకి అప్పటికీ అభిమానమే! ఎందుకంటే ప్రతివెధవా నన్ను చూసి పారిపోయేవాడే. అష్వాక్ మాత్రం తన దగ్గరకి రప్పించుకొన్నాడు - సెకనులో వెయ్యోవంతైనా!

కానీ, ఇప్పుడా వ్యవహారాన్ని అందరికీ వివరించి చెప్పాలా? క్షమాపణలు వేడుకోవా? ఒకరి ముందు తలవంచి మాట్లాడడం తను ఎరుగనే ఎరుగదు. అహం చంపుకొని నేనా పని చేయాలా? అన్ని విధాల అనువైన సంబంధాన్ని వదులుకోవాలా? సౌఖ్యమైన భవిష్యత్తు మీద నీళ్ళు చిలకరించాలా?

బాగా ఆలోచించి ఏం చేయాలో నేనో నిశ్చయానికి వచ్చాను.

అత్తయ్యావాళ్ళు నాన్నలాగే చాలా మెతక మనుషులు. భానుని వప్పించడం ఎంతసేపు? మామయ్య విషయం చెప్పడానికి ఎంత మధన పడ్డాడు! భాను ఏదో అన్యాయం చేసినట్లు చెప్పలేక చెప్పాడు!

నిజానికి భాను తప్పేం వుంది? ఎవరైనా ఇలాంటి పరిస్థితి ఎదురైతే అలానే ప్రవర్తిస్తారేమో! అందరూ కోరుకొనేవి అనాఘ్రత పుష్పాలనేగా?

నేను మెల్లిగా మామయ్య దగ్గరకి వెళ్ళాను. ఆయన నా వైపు సూటిగా చూడనైనా చూడలేకపోతున్నాడు.

ఏడుపు, బాధ మిళితం చేసిన గొంతుతో ఆయన్ని కదిలించేలా అన్నాను, "మామయ్యా... నిజంగా నాలో పొరపాటేమైనా వుంటే నిలువునా పాతేయండి! ఒక్కసారి... ఒక్కసారంటే ఒక్కసారి... బావని నాతో మాట్లాడమనండి!" అంటూనే భోరున ఏడ్చేసాను.

నాతో పాటే మామయ్య ఏడ్చేసాడు.

"నువ్వెందుకే ఏడుస్తావ్? నీకేం ఖర్మని! నిప్పులాంటి పిల్లని అంత మాటంటాడా? ముప్పై పై వయసే! ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు మడికట్టుక్కూర్చుంటారని ఎవరన్నా అనగలరా? పదేళ్ళపైనే హాస్టల్లో వున్నాడు. ఏవేం చేసాడో, ఎవరెవరితో తిరిగాడో, ఎన్ని సలక్షణాలున్నాయో మేమేమయినా ఆరాతీసామా? ఏదో ఆడపడుచుకొడుకని చూసామే కానీ...!" అమ్మ విరుచుకు పడింది.

నాన్న అదేమాటను కాస్త సున్నితంగా అన్నాడు.

మామయ్య అపరాధిలా తలదించుకొని వెళ్ళాడు.

'ఎందుకే భానుని రమ్మన్నావ్?' 'ఏం మాట్లాడ దామని!'' అమ్మ కంఠంలో అను మానం స్పష్టంగా ధ్వనిస్తోంది. అమ్మకు అష్వాక్ తెలుసు!

"నువ్వే చూడు!" నేను పకపక నవ్వుతూ లోపలికి వెళ్ళిపోయాను.

నామీద నాకున్న విశ్వాసానికి ఓ క్షణం నాకే ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఇప్పుడే ఏడ్చి, అందరినీ ఏడ్పించిన నేను ఏమీ జరగనట్టే నవ్వుతూ వెళ్ళడం ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. నాన్న కళ్ళల్లో మాత్రం ఆశ్చర్యం కదలాడింది. దాని వలన

తుమ్మలపల్లి జయశ్రీ

పట్టుమని పన్నెండు సంవత్సరాలు కూడా నిండని చిన్నారి జయశ్రీ కూచిపూడి, భరత నాట్యం వంటి నృత్య రీతులలో విశేష ప్రతి భను కనబరుస్తూ 'కళా దర్బార్' వంటి రాష్ట్రస్థాయి సంస్థ నిర్వహించిన పోటీలలో ప్రథమ బహుమతిని అందుకొని పలువురి ప్రశంసల నందుకొన్నది. రాజమహేంద్రిలోని శ్రీమతి కందుకూరి రాజ్యలక్ష్మీ మహిళా కళాశాలలో లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్న శ్రీమతి టి. రాధాదేవి, భాస్కరరావుల ఏకైక కుమార్తె అయిన జయశ్రీ హేమాద్రి చిదంబర దీక్షితుల వారి వద్ద నృత్యం అభ్యసిస్తోంది. -వంగల శ్రావ్య

నాకొచ్చే నష్టం ఏమీలేదు!

నేను బావతో ఏం మాట్లాడబోతున్నానో ఎవరితోనైనా ఎందుకు చెప్పాలి? కొన్నిసార్లు చెప్పి చెయ్యడం కన్నా చేసి చెప్పడం బావుంటుంది. ముఖ్యంగా ఇలాంటి కీలక సమయాల్లో!

భానుమూర్తి:

నాకు ఎందుకనో క్లినిక్‌కి వెళ్ళాలనే అనిపించలేదు. నాన్న ఇంకా రాలేదు. నేను శరత్ వాళ్లింటికి వెళ్ళాను.

శేఖర్ దగ్గరకి వెళ్ళి నేను తెలుసుకొని వచ్చిందంతా చెప్పాను. శరత్ నా నిర్ణయమేమిటని అడిగాడు.

నేను నిరుపమని పెళ్ళి చేసుకొనే ప్రసక్తే లేదన్నాను.

కానీ నాలో ఏదో అపరాధభావన స్పష్టంగా కనిపిస్తుం దన్నాడు శరత్. ఎందుకని? తప్పు చేసింది నేను కాదుగా! మరి అపరాధం చేసినట్లు నేనెందుకు మధనపడుతున్నాను? అయినవాళ్ళ అమ్మాయి అలా చేసి వుంటుందని నమ్మలేకపోతున్నానా? ఏమో? కారణమేమిటో తనకే తెలియదు.

పైకి తేలిగ్గా నవ్వేసి అలాంటిదేం లేదన్నాను.

కాసేపటికి మరికొందరు స్నేహితులు వచ్చారు.

అందరితోనూ నిరుపమ అంటే తనకెందుకు ఇష్టం లేదో - చిన్నప్పటి నుంచి నిరుపమ ఎంత పెంకిగా, పొగరుగా ప్రవర్తించేదో - అందరినీ ఎలా తీసిపారేసినట్లు మాట్లాడుతుందో - తక్కువ స్థాయి వాళ్ళంటే ఎంత చులకనో - అన్నీ... అన్నీ... కళ్ళకు కట్టినట్లు చెప్పాను.

ఒక విధంగా నేను మళ్ళీ... మళ్ళీ ... అన్ని కోణాల్లోంచి... నిరుపమని తిరస్కరించడానికి కారణాలు వెలికి చూసాను. వారికి చూపాను. నా తప్పేమీ లేదని నన్ను నేను ఒప్పించుకోగలిగాను. ఆ సంబంధం తప్పిపోవడమే మంచిదని అందరి చేత అనిపించాను.

నాకు ఎక్కడలేని బలము వచ్చింది. కాసేపు కబుర్ల తరువాత ఇంటికి బయలుదేరబోతోంటే శేఖర్ దగ్గర్నుంచి టెలిగ్రాం వచ్చింది. అష్పాక్ ఆ విషయాన్ని నిర్ధారించడం!

నేనా కాగితాన్ని జేబులో పెట్టుకొని ఇంటికెళ్ళాను.

అప్పటికే నాన్న వచ్చాడు. ఇంట్లో ఏదో గంభీరత తాండవిస్తోంది. భోజనాలవీ అయ్యాక నాన్న మళ్ళీ ఆ ప్రస్తావన ఎత్తాడు. అనవసరంగా నిరుపమ మీద అభాండాలు వేసానన్నాడు. ఆ ఉసురు తనకి తగలకుండా పోదన్నాడు. ఇంకా ఏవేవో అన్నాడు. నిరుపమే ఆయన కూతురయినట్లు నేను పరాయివాణ్ణయినట్లు మాట్లాడాడు.

అమ్మ మాత్రం నాన్న మాట్లాడ వలసినదంతా మాట్లాడేదాకా ఏమీ మాట్లాడలేదు. "భాను.. ఇంతకు మునుపోసారి చెప్పాను. మళ్ళీ చెపుతున్నాను. ఆ అమ్మాయి నా మేనకోడలని నాకెలాంటి ప్రత్యేకాభిమానం లేదు. ఆమె మేనకోడలు మాత్రమే. నువ్వు నాకన్న కొడుకని. నీకు ఏ మాత్రం కష్టం కలిగినా, నష్టం జరిగినా నేను భరించలేను. ఆ అమ్మాయి అనుకున్నది చేసి తీరాలనే మొండితనం వున్న పిల్ల. అలా చేసి వుండదన్న నమ్మకం నాకు లేదు. ఏమైనా నువ్విలాంటి ఆలోచనలతో పెళ్ళి చేసుకోవడం మాత్రం మంచిది కాదు. నీకూ.. ఆ అమ్మాయికి కూడా!" అమ్మ ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది.

నాన్న ఆ అమ్మాయి ఎంత దుఃఖ పడిందీ వివరిస్తూ - నన్నోసారి కలుస్తానన్నదని విషయం చెప్పాడు. నేను ఒకసారి వద్దన్నాక వాళ్ళ గడప తొక్కే సమస్యే లేదన్నాను. నాన్న చాలా సేపు వాదించాడు. బతిమిలాడాడు. బెదిరించాడు. చివరికి నేను ఇంట్లోంచి బయట పడే దాకా ఆయన వాదన చేస్తూనే వున్నాడు.

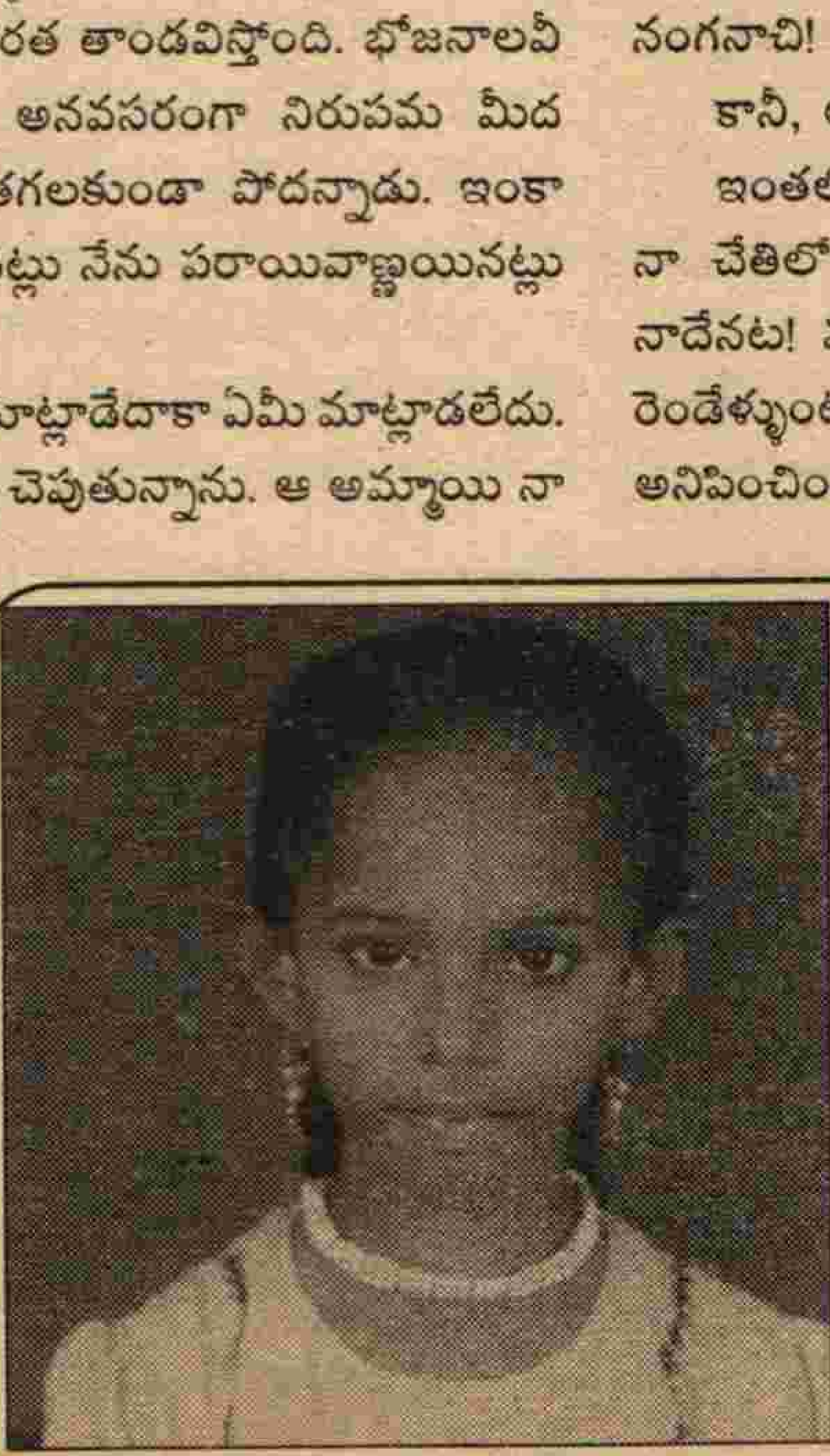

'బాలశ్రీ' ఆషా

అతిచిన్న వయసులో తన ప్రతిభా పాటవాలను ప్రదర్శిస్తూ ఆంధ్రరాష్ట్రం నుంచి జాతీయ స్థాయి సాంస్కృతిక పోటీల్లో పాల్గొని రాష్ట్రపతి చేతుల మీదుగా "బాల శ్రీ" అవార్డు అందుకుంది పదేళ్ళ ఆషా. ఇప్పటికే 22 అవార్డుల నందుకొని శ్రీకాళహస్తికి పేరు తెచ్చింది.

శ్రీకాళహస్తిలో బాలాజీ ఇంగ్లీషు మీడియం కాన్వెంట్‌లో ఐదవతరగతి చదువుతోంది ఆషా. ఈమె తల్లి భరతనాట్యంలో దిట్ట. పట్టణంలో గల నటరాజ అరబిందో నృత్య నికేతన్ వ్యవస్థాపకురాలు కన్నమాళ్ వద్ద శిక్షణ పొందుతున్నది. -ధరణీ ప్రగడ సత్యమూర్తి

నేను తిన్నగా శరత్ దగ్గరకి వెళ్ళాను. విషయమంతా వివరించాను. జేబులో వున్న టెలిగ్రాం నన్ను నిలవనీయడం లేదు. చివరికి - నా నిర్ణయాన్ని ఆ అమ్మాయితోనే కుండబద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పేసి వద్దామన్న నిర్ణయానికి వచ్చాను.

శరత్ కూడా అదే సరైనదన్నాడు. ఎందుకంటే ఒకసారి మాట్లాడితే అవతలి వారి నుంచి కూడా విషయాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్లవుతుంది కదా! ఇప్పటిదాకా మనకు తెలిసింది ఒకవైపు విషయం మాత్రమే.

నేను ఏమేం మాట్లాడాలో అన్నీ ముందే నిర్ణయించుకొన్నాను. చెప్పాను కదా నేను మాటకారిని కాదని!

నాతో అమ్మను కూడా రమ్మన్నాను. అమ్మ ససేమిరా రానంది. నాన్న, నేను బయలుదేరాం.

జగన్నాధం మామయ్యా వాళ్ళింట్లో అడుగు పెట్టిన క్షణం నుండీ నాలో ఏదో అలజడి మొదలైంది. అందరూ నన్నో దోషిని చూస్తు న్నట్లుగా చూస్తున్నట్లనిపించింది. కుర్చీలో కూడా కుదురుగా కూర్చో లేక పోయాను.

చివరికి ఓ గదిలో నిరుపమ, నేను - ఒంటరిగా సమావేశమయ్యాం. ఎలా మొదలు పెట్టాలో నాకర్థం కాలేదు. నా గొంతు పెగలడం లేదు. సూటిగా నిరుపమ వైపు చూడలేక పోతున్నాను. నాకు నేను సర్దిచెప్పుకొన్నాను. తప్పు చేసింది నిరుపమ. నేనెందుకు తలదించుకోవాలి? ముఖం కఠినంగా పెట్టుకొని - గంభీరంగా అన్నాను.

"ఏంటో మాట్లాడాలన్నారట!"

'నన్ను పెళ్ళి చేసుకోనన్నారట!" నిరుపమ అంతకన్నా గంభీరంగా అంది.

"ఆ విషయం మొన్నే చెప్పాను. ఇప్పుడు కొత్తగా మాట్లాడేదేముంది?"

"అదే ... ఎందుకు చేసుకోనన్నారని తెలుకొందామని...!"

"ఆ విషయం కూడా ముందే చెప్పాను "నా కంఠం ననాకు తెలియకుండానే కఠినంగా పలికింది. అంతే నిరుపమ నా కాళ్ళ దగ్గర చతికిలపడి భోరున ఏడవడం మొదలెట్టింది. అనుకోకుండా తలెత్తిన పరిణామానికి నిర్ఘాంతపోయాను. ఏం చేయాలో నాకు తోచలేదు. ఈ స్థితిలో చూసిన వాళ్ళెవరయినా తనేదో చేసానని అనుకోరూ? నిరుపమ అలా ఏడుస్తూనే ఏవేవో ఏకరువు పెట్టింది. సారాంశం మాత్రం ఒక్కటే!

నిరుపమకు అలాంటి మనిషి కానీ అలాంటి విషయం కానీ ఏమీ తెలియదట! నంగనాచి!

కానీ, ఆ క్షణంలో మాత్రం ఆమె చెప్పేవన్నీ నిజాలుగానే అనిపించాయి.

ఇంతలో నిరుపమ గబుక్కున పైకి లేచి, జాకెట్టులోంచి ఓ చిన్న ఫోటో తీసి నా చేతిలో పెట్టింది. నేను దానివంక అయోమయంగా చూసాను. ఆ ఫోటో నాదేనట! మా యింట్లో ఎప్పుడూ, చూసిన జ్ఞాపకం లేదు. చాలా చిన్నప్పటిది. రెండేళ్ళుంటాయేమో! వంటి మీద నిక్కరు కూడా లేదు. తనకు ఇబ్బందిగా అనిపించింది.

నిరుపమ గడగడ చెప్పుకుపోతోంది - ఆమె చిన్నప్పటి నుంచీ నన్నే ప్రేమిస్తోందట. అందుకు సాక్ష్యమే భద్రంగా దాచుకున్న ఈ ఫోటోనట. నాకు సంబంధించిన వస్తువులెన్నో ఆమె దగ్గర భద్రంగా వున్నాయట. నన్ను తప్ప మరో వ్యక్తిని ఆమె ఊహల్లో కూడా ఊహించలేదట. అలా చెపుతూనే ఓ పాలివిరిగిన కలాన్ని, ఓ పాత బెల్టుని, మేజోళ్ళ జతనీ - ఇంకా ఇలాంటివే కొన్ని వస్తువులను తెచ్చి చూపించింది. నా ఎదురుగానే వాటిని గుండెలకి హత్తుకుంది. పెదవులకి ఆనించుకుంది. నాలో ఏదో అలజడి చెలరేగింది. ఓ అమాయకురాలి ప్రేమను ఇన్నాళ్ళూ గుర్తించనైనా గుర్తించలేదా అని! ఆ ఆలోచనలలో పడి నేను నిరుపను క్షణంలో శోకాలు పెట్టడం - మరుక్షణంలో మామూలుగా ప్రవర్తించడాన్ని గుర్తించనే లేదు.

ఆ గదిలో మాట్లాడుతోంది ఒక్కరే. అదేంటో

గానీ ఏవేవో మాట్లాడాలనుకొన్న నేను కుండ బద్దలు కొట్టడం అటుంచి పన్నెత్తి పలకరించలేక పోయాను.

చివరికి - నిరుపమ దిగ్గున లేచి చరచరా వెళ్ళి - ఓ కర్పూరం ముద్ద చేతిలో పెట్టుకొచ్చింది. అప్పటికే ఏడుపుతో చెదిరిన జుట్టుతో బొట్టుతో మొహమంతా ఏదోలా వుంది. కర్పూరం వున్న చేతిని నా ముందుకు చాచి - నా పట్ల ఆమె ప్రేమ గాఢమైదని నిరూపించడానికి కావాలంటే అరచేతిలో కర్పూరం వెలిగించి చూపుతానంది.

నేనిక చలించి పోయాను. అప్రయత్నంగా ఆమె చేయి పట్టుకొన్నాను. ఆమెని వద్దని వారించబోయాను. షర్టు పై జేబులో గరగరలాడుతోన్న టెలిగ్రాం కాగితం నన్ను వాస్తవంలోకి పడేసింది.

అంతే! ఆమె చేతిని వదిలి గబగబ బయటకు వెళ్ళిపోయాను.

అప్పుడే ఒక్క క్షణం ఆగి - వెనక్కి తిరిగి - నిరుపమ మొహంలో కదలాడుతున్న విజయ దరహాసాన్ని చూసి వుంటే నా నిర్ణయం మరోలా ఉండేదేమో!

నిరుపమ:

ఇవ్వాళ భాను వస్తాడట. అతనికి చాలా కీలకమైన సాక్ష్యాలు దొరికాయట. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోనని చెప్పడానికే వస్తున్నాడట.

అమ్మ ఉదయాన్నే వచ్చి చెప్పింది. "ఏదో అయిన వాళ్ళ అబ్బాయి చెప్పినట్టు వింటాడు అనుకుంటే ఇలా అడ్డం తిరిగాడే! అయినా సొంతం బావే వద్దన్నాక ఇక బయట సంబంధాలు వస్తాయా? ఇన్నాళ్ళ ఎలాగో గుట్టు మట్టుగా వున్నాం. ఇప్పుడు ఒక్కసారిగా గుప్పుమంది. మనకుంది రెండే రెండు అవకాశాలు మొదటిది భాను రెండోది అష్వాక్! లేకపోతే మనం తంటాల్లో పడాల్సి వుంటుంది!!"

అష్వాక్! అతన్ని భర్తగా భరించలేను. అతనికి భానుకి పోలికే లేదు. భాను భవిష్యత్తు అతనికెక్కడిది? తను ఎలాగైనా భాను చేజారిపోకుండా చూడాలి! అలా చేయలేకపోతే - ఇన్నాళ్ళూ తన మీద తనకున్న విశ్వాసమంతా వట్టిదే! తను అనుకున్నది సాధించాలి! సాధించి తీరాలి!

భాను మామయ్యతో కలిసి వచ్చాడు. నేను మామయ్యను పలకరించి వచ్చాను. విచారంగా వున్న నా మొహం చూసి అయన తలదించుకున్నాడు.

నేను, భాను ఓ గదిలో సమావేశమయ్యాం. భాను ఏం మాట్లాడకుండా తల దించుకొని కూర్చుని వున్నాడు. కందగడ్డలా వున్న ఆ మొహం చూస్తేనవ్వొచ్చింది. మాటలు పేర్చుకుంటున్నాడేమో!

భానుకి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా నేనే మాట్లాడాను. భోరున ఏడ్చాను. అప్పుడెప్పుడో నాన్నమ్మ పాత ట్రంకుపెట్టెలోని సామాను అమ్మ పాతసామాన్ల వాడికి వేస్తుంటే తీసివుంచిన ఓ ఫోటోని - అతనికి చూపించాను.

నాన్నమ్మ అమ్మకు తెలియకుండా రహస్యంగా దాచుకున్నదది! వంటి మీద బట్టల్లే కుండా ముక్కుపురుగులా అసహ్యంగా వున్నాడు. నాన్నమ్మకి ఎలా నచ్చిందో ఆ ఫోటో! పిచ్చి నాన్నమ్మ! చచ్చి ఎక్కడుందో కానీ సమయానికి ఉపయోగపడింది!

భాను ఆ ఫోటో చూసి నిర్ఘాంతపోయాడు. అలాగే తమ్ముడివి ఏవో పాత వస్తువులు అతనివిగా చూపించాను. అతని మొహంలో భావాలు నాకు స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి. మనిషి బాగా చలించి పోయాడు.

ఆ తరువాత - అరచేతిలో కర్పూరం ముద్దపెట్టుకొని - వెలిగించు బావా! అన్నాను. లోలోపల కాస్త భయంగానే వుంది. నిజంగానే వెలిగిస్తే చేయి కాలదూ?

భాను వారిస్తున్నట్లుగా టక్కున చేయి పట్టుకున్నాడు. భాను చేయి వణుకుతోంది. ఆ క్షణంలోనే నాకు తెలిసిపోయింది. విజేతని నేనేనని!

భాను ఏం మాట్లాడలేక బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. చివరికి అష్వాక్ విషయం కూడా ప్రస్తావించకుండా!

ఇదే అష్వాక్ అయివుంటే కర్పూరం వెలిగించకుండా వుండేవాడేనా? అది కాల్చిన అరచేతిని ముద్దాడకుండా వుండేవాడేనా?

భానుమూర్తి:

అక్కడే వుంటే నేనేమయి పోతానోనన్న భయంతో మావూరికి పారిపోయి వచ్చినట్లు వచ్చిపడ్డాను. రాగానే శరత్ దగ్గరకి వెళ్లాను. అంతా విని శరత్ అన్నాడు. ఆ మెలోడ్రామా సరేగానీ... ఇంతకీ నీ అనుమానం తీరిందా లేదా?"

అప్పుడు తన బుర్ర తిరిగి వచ్చింది. అప్పటికే నాన్న గదిలో ఏం జరిగిందో ఆరా తీసి, నిరుపమ నిరర్దోషిత్వాన్ని నిరూపించించుకొంది కనుక - ఇక అభ్యంతరమే ముందని గొడవ పెడుతున్నాడు.

నేను శరత్‌ని బతిమిలాడాను, "ఒరేయ్ బాబు.. మా నాన్న నస భరించలేకున్నాను. నువ్వు వచ్చి కాస్త మాట్లాడరా" అని.

శరత్ నా తరపున వకాల్తా పుచ్చుకొని నాన్నతో మాట్లాడాడు.

"వాడికి ఇష్టం లేనపుడు అంత బలవంతం దేనికి? పెళ్ళంటే ఒక్కరోజు హంగామా కాదుగా? ఇద్దరూ జీవితాంతం ఇద్దరి జీవితాలు కలిసి జీవించాలి! ఇలాంటి అసంతృప్తి పునాది మీద దాంపత్య జీవితం పటిష్టంగా నిలబడుతుందా?"

ఆ అమ్మాయికి అన్యాయం జరుగుతుందన్నాడు నాన్న.

"మీరనుకుంటున్నట్లు ఏమీ జరగలేదు. నిజంగానే నిశ్చితార్థమో మరేదో జరిగివుంటే అలాగే అలోచించేపని. ఇంకా పెద్దల మధ్య మాటల్లోనే వుంది కానీ, రూపం ఎక్కడ దాల్చింది? కాబట్టి ఆ అమ్మాయికి జరిగే నష్టం ఏమీ లేదు!" శరత్ కుండబద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పాడు.

చివరికి నాన్న అది తమ స్వంత వ్యవహారం అన్నాడు. ప్రాణ స్నేహితుడైన తనకన్నా స్వంతమనిషి మరొకడు లేడనీ, నేను ఆ అమ్మాయిని చేసుకోవడం జరగదనీ - ఎందుకంటే వాస్తవాన్ని జీర్ణించుకుని ఆ అమ్మాయిని చేసుకొని తదుపరి పరిణామాలను భరించే శక్తి లేదని శరత్ స్పష్టంగా చెప్పాడు. ఇద్దరి మంచీ కోరేవారైతే వేరే సంబంధాలు చూడమన్నాడు. అమ్మ కూడా మా పక్షమే.

గేటుదాకా వెళ్ళాక శరత్ నాతో అన్నాడు - "నువ్వా అమ్మాయితో జీవితాంతం కలిసి వుండాలి. కాబట్టి ని పెళ్ళి నిర్ణయం మీ నాన్నకు వదిలేయకుండా నువ్వు ఆలోచించి తీసుకో! రేపు నీకు సమస్యలొచ్చినపుడు మీ నాన్న వుండడు - నేనూ వుండను. ఇప్పటికీ మించి పోయిందేం లేదు. నిదానంగా ఆలోచించి - ఆ అమ్మాయినే చేసుకోవాలంటే చేసుకో!"

ఆ రోజు రాత్రి ఇంట్లో పెద్ద గొడవ జరిగింది. నాన్న పిచ్చెక్కినట్లుగా అరిచాడు. మూడు లక్షలు తెచ్చి ఆయన మొహాన కొట్టు! మనం సంబంధం తెంపుకుందాం!" అలా అరుస్తునే గుండె పట్టుకుని సోఫాలో పక్కకి ఒరిగాడు.

అమ్మ గబగబ ఆయన చొక్కా గుండీలు విప్పి గుండె సవరించింది. నేను స్టెత్ తీసుకొని పరీక్ష చేయబోయాను. అయన ఇంకాస్త అరవడం మొదలెట్టాడు.

" నీ కొడుకు నిరుపమ ఉసురు పోసుకుంటున్నాడు! ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటానంటేనే నన్ను ముట్టుకోమను! లేకపోతే నన్నిట్లాగే చావనియ్యమను!"

అమ్మ నన్ను వంటింట్లోకి లాక్కెళ్ళి బతిమిలాడింది. ఆ విషయం మళ్లీ మాట్లాడదాం. ఇప్పుడు ఆయన్ని కుదుట పడనీ అని. మళ్లీ నాన్న దగ్గరకి వెళ్ళి అంతా ఆయన ఇష్టమని చెప్పింది.

ఆయన ముందే ఫోన్ చేసి జగన్నాథం మామయ్యకు ఈ మాటే చెప్పమన్నాడు.

ఆయన చెప్పినట్లుగా చేసి - అయన్ని వెంటనే ఫిజీషియన్ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళాను. నాన్నకి హార్టెటాక్ రాలేదు. బి.పి. పెరిగింది అంతే!

నా పెళ్ళి మాత్రం కుదిరిపోయింది. వద్దూ వద్దూ అనుకొన్న నిరుపమతోనే! నేను అమ్మానాన్నలతో మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పేసాను. మీరు చెప్పినట్టే చేస్తాను.

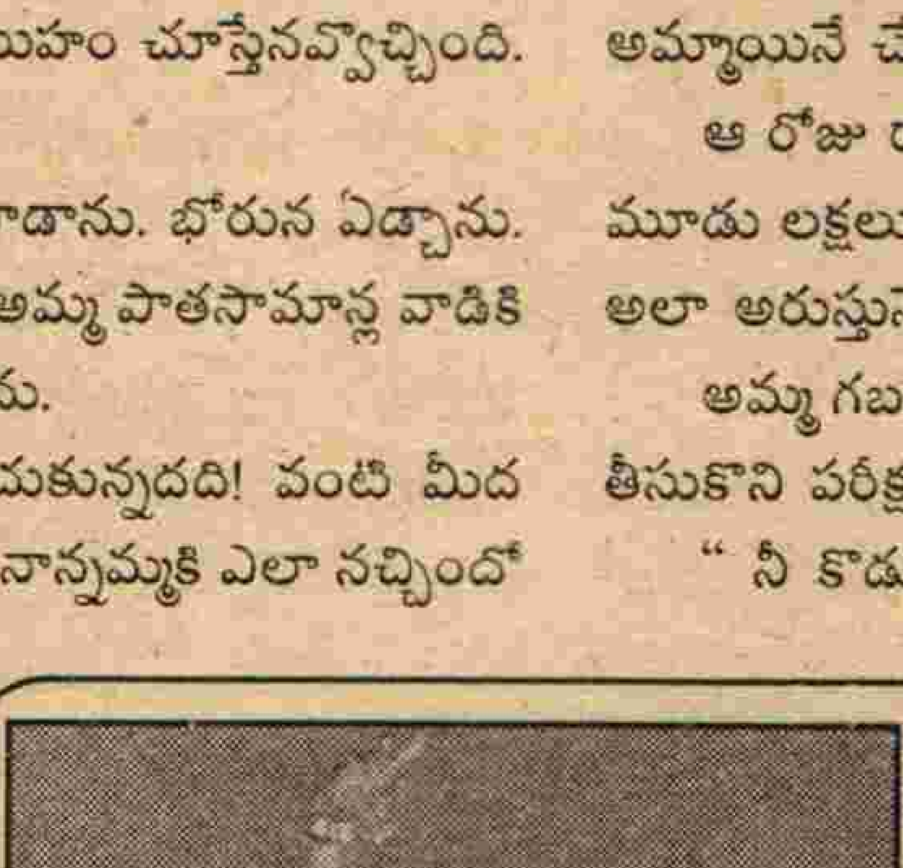

మాస్టర్ సతీష్

మాస్టర్ సతీష్ శ్రీహరికోట అంత రిక్ష కేంద్రీయ పాఠ శాలలో 7వ తరగతి చదువుతున్నాడు. భరతనాట్యాచార్యులు శ్రీ బాల చంద్ర రాజు, శ్రీ మదురై మురళీధరన్‌ల వద్ద సతీష్ శిక్షణ పొందాడు. అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించిన భరతనాట్యాచార్యులు శ్రీ ఉడిపి లక్ష్మి నారాయణ శిష్యరికంలో తన కళకు మాస్టర్ సతీష్ ఇప్పుడు మెరుగులు దిద్దుకుంటున్నాడు. సతీష్ భరతనాట్యంలో చూపుతున్న ప్రతిభకు మెచ్చి మద్రాసు శంకరాభరణం ట్రస్ట్ ఉత్తమ బాల కళాకారుడుగా నెహ్రూ మెమోరియల్ అవార్డు ఇచ్చి సత్కరించింది. శ్రీ కవియోగి అవార్డు, జ్ఞానస్కంధ ట్రస్ట్ వారి గోల్డ్ మెడల్‌తో పాటు భరతనాట్య భాస్కర అవార్డును పొందాడు సతీష్. - ఎ. ఆర్. ఆర్

కానీ రేపు ఆ అమ్మాయితో ఏ సమస్య వచ్చినా నేను తల దూర్చను. మీరు మీరే చూసుకోండి అని.

నా కిప్పటికీ ఆశ్చర్యం కలిగించే అంశమొకటి వుంది.

నేను డాక్టరుని! అయినా గుండె నొప్పో మాములు నొప్పో వెంటనే గ్రహించలేకపోయాను. పైనుంచి నిరుపమను తిరస్కరించడానికి వేయిన్నొక్క కారణాలు వెతికానే కానీ మా వైద్యశాస్త్రం ఘోషిస్తున్నట్లుగా - మేనరికం వద్దు! అని తెగేసి చెప్పలేక పోయాను.

ఓ చేతకాని వాడిలాఓడిపోయాను. నా పిరికితనానికి నా జీవితాన్నే పణంగా పెడుతున్నాను.

ఏది ఏమైనా... అసంతృప్తితో, అనుమానంతో మా వైవాహిక జీవితం మొదలవబోతోంది! ఇది ఎలాంటి పరిణామాలకి దారితీస్తుందో!

నిరుపమ:

చివరికి నా పెళ్ళి నిశ్చయమయింది. ఇది నా విజయం!

పెద్దలెవరూ భానుని ఒప్పించలేకపోయినపుడు తను స్వయంగా భానుని గెలుచుకుంది. కానీ భానులో అంతటి అనుమానం చెలరేగడానికి కారణం అష్వాక్ అయివుంటాడా? ఎంతైనా అష్వాక్ తనకై తను చెప్పుకోడు కదా?

మామయ్య ఆతరువాత చెప్పాడు ఎవరో శరత్ అట. అతని వల్లే భానుకి అష్వాక్ సంగతి తెలిసిందట. ఆ శరతే స్వయంగా భాను ఈ పెళ్ళి ససేమీరా చేసుకోడని మామయ్యతో వాదించాడట.

ఇది భాను బుర్రకు పుట్టిన బుద్ధి కాదు శరత్ రేకెత్తించిందని మామయ్య వాపోయాడు. ఎంతైనా మామయ్య ఘటికుడు. పెళ్ళి కుదిర్చి కానీ నిద్ర పోలేదు!

నిజానికి, ఈ ఘనత అంతా అమ్మది! పావులు కదిలించడంలో ఆమెకు ఆమే సాటి. తండ్రే కొడుక్కి గడ్డిపెట్టి, మెడలు వంచేలా చేసింది.

అయినా... ఆ శరత్‌కు భానుమీద అంత ఆప్యాయత దేనికి? పెళ్ళి విషయంలో కూడా ఆయనగారి నిర్ణయమే భాను నిర్ణయం కావాలా? నిజానికి నన్ను అనుమానించిందీ, అవమానించిదీ భాను కాదు. శరత్! భాను ఒక మాధ్యమం మాత్రమే!

నాకు జరిగిన పరాభవానికి శరత్‌ని తేలికగా విడిచిపెడతానా? ఆయన భార్యని తేలికగా విడిచి పెడతానా? చూస్తాను ... ఎంత కాలం భానుతో స్నేహం చేస్తాడో! ఎంతకాలం ఆయనగారి నిర్ణయాలు మా మీద రుద్దుతారో!

అయినా ముందు భానుని కొంచెం సాగదీయాలి. మొదట్లోనే కాస్త మెళుకువగా వ్యవహరించకపోతే అక్కను బావ ఆడించినట్లు తోలుబొమ్మను చేసి ఆడిస్తాడు.

కానీ, అందరినీ మించి అత్తయ్య ప్రవర్తన వల్ల వళ్ళు మండుతోంది. నేనెట్లా పోయినా ఫరవాలేదు. ఆవిడగారికి భానుయే ముఖ్యంట! మా అమ్మ ముందు చూపుతో ఆవిడ్ని దూరాన వుంచకపోతే నాన్నని అడ్డు పెట్టుకొని మా నెత్తిన గుడ్డేసేదే! అసాధ్యురాలు! సొంత మేనకోడలినన్న అభిమానం లేశమాత్రమైనా చూపుతోందా? ఈ రోజు ఆవిడ గారిదేమో రేపు మాత్రం ఖచ్చితంగా నాదే! ఏదో ఓనాడు నన్నిలా ఆడిపోసుకున్నందుకు ఆవిడగారు. పశ్చాత్తాప పడక పోదు.

ఏమైనా... నా వైవాహిక జీవితం అభాండంతో, అవమానంతో మొదలవుతోంది! జరగబోయే పరిణామాలకు నేను బాధ్యురాలిని కాను! ఎలా అవుతాను?

భానుమూర్తి:

పెళ్ళిరోజు దగ్గర పడుతోంది.

ఎన్నెన్ని కలలు కన్నాను! ఎంత హంగామా చేద్దామనుకొన్నాను! ఇప్పుడేదో నిర్లిప్తత! నీరవత!

ఎవ్వరికీ కార్డులు ఇవ్వాలని కానీ, పెళ్ళికి పిలవాలని కానీ అనిపించడంలేదు. మిత్ర బృందం అందరికీ జరిగిన విషయం తెలుసు. బంధువుల్లోనూ తెలిసిపోయే వుంటుంది. అందరూ నన్ను చూసి జాలిగా, వెటకారంగా నవ్వుతున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.

ఒక్క శరత్ మాత్రమే నన్ను అర్థం చేసుకోగలడు. శరత్ నొక్కడినే పెళ్ళికి పిలిచాను. పెళ్ళికి బయల్దేరే క్షణం దాకా క్లినిక్‌లోనే గడిపాను. అమ్మ నా నిరాసక్తతను చూసి చాలా బాధపడుతోంది. కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంటోంది. నాన్న మాత్రం మహానందంగా వున్నాడు. బహుశా తన పంతం నెరవేరిందన్న సంతోషం కాబోలు!

అమ్మ మొక్కుబడిగా పెళ్ళిపనులు చేసుకుంటోంది. పెళ్ళికి బయలుదేరేముందు శరత్ వచ్చి - సీరియస్ కేసులేవో అడ్మిట్ అయ్యాయి - పెళ్ళికి రాలేకపోతున్నానన్నాడు. కారణమేదైనా శరత్‌కు రావడానికి మనసు వప్పివుండదు. జరిగిన దానికంతా తనే కారణమని మథనపడుతున్నాడట. ఇంత కదిలించాక ఆ అమ్మాయినే చేసుకోవాల్సి వస్తుందని తను అనుకోలేదని మరో స్నేహితుడి దగ్గర వాపోయాడట.

తప్పకుండా నిరుపమనే చేసుకోవాల్సి వస్తుందని ఎవరు ఊహించారు? అయినా తన విషయం బాగా తెలిసిన వాడు కాబట్టే ముందుగా హెచ్చరించాడు. ఇదే పెళ్ళయిన తరువాత ఏ అష్వాక్ ద్వారానో తెలిసుంటే తను గుండె పగిలి చచ్చేవాడు కాడూ?

శరత్ అనునయంగా చెప్పాడు - "జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఏం నిర్ణయం తీసుకొన్నా ముందే తీసుకోవాల్సింది. ఇకపై ఆ అమ్మాయి నీ భార్య. కష్టంలోనూ సుఖంలోనూ జీవితాంతం నీతో కలిసి వుండాల్సిన వ్యక్తి, ఆ అనుమానం ఓ నీలాపనింద అనుకొని మనసులోంచి తుడిచేసి - తలంబ్రాలు పోసెయి. మనస్ఫూర్తిగా ఆమెని ఆహ్వానించు. మొండితనం చేయకు..."

ఇలాగే ఏవేవో చెప్పాడు. తనకు అన్నయ్య లేని లోటు తీరినట్లనిపించింది. ఎలాంటి ఆర్భాటం - సింగారం లేకుండా పెళ్ళి పీటలెక్కాను. ముభావంగానే పెళ్ళి అయిందని పించాను.

శరత్ పెళ్ళిలో గానీ.. మరో స్నేహితుడి పెళ్ళిలోగానీ.. ఎంత సరదా చేసాం. ఆ ఆనందం... ఆ సంబరం ... ఇప్పుడేవి? అంతటా గంభీరత! ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లు పైపైని వ్యవహారం! తన ఆలోచనల్లో తనుండగానే బిందెలో వేసిన ఉంగరాన్ని నిరుపమ మూడుసార్లు తనే తీసిందట! ఆమె తరుపువాళ్ళు కేరింతలు కొడుతున్నారు. వేళాకోళం ఆడుతున్నారు. 'నిరుపమ అంటే ఏమనుకొన్నారు?' పెళ్ళి పీటల మీదనుంచే కనుబొమలు ఎగరేసి అంటోంది నిరుపమ.

నేను ఉలిక్కిపడ్డాను. ఏదో తెలీనిభయం నన్నావహించి ఒక్కక్షణం ఊపిరాడనీయ లేదు. మళ్ళీ సర్దుక్కూర్చున్నాను. నిరుపమ కన్నా అన్ని విధాల అధికుడనే అయినా ఓ నిజాన్ని నిజమని నిరూపించలేక దోషినై ఆమెకు తల ఒగ్గి కూర్చున్నాను. పెళ్ళికొచ్చిన వాళ్ళందరూ నన్ను హేళన చేస్తున్నట్లనిపించింది. ఎట్లాగో పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

శరత్ మాటలు గుర్తు తెచ్చుకుంటూ నిరుపమతో ప్రథమ సమాగమానికి సిద్ధపడ్డాను. కాదు.. కాదు.. పెళ్ళికి రాజీపడినట్లే దీనికీ రాజీపడ్డాను.

అసలు ఈ రాజీ అన్న మాటే ఓ పెద్ద అబద్ధపు మాట. ఓ బూటకపు మాట. కావలసినది సాధించలేని తన లాంటి పిరికివాడికి వర్తించే మాట.

ఒకటి మాత్రం నిజం. మానవుడి అసరాలన్నీ శారీరకమైనంతగా మానసికమైనవి. మానసికంగా నాలో చెలరేగిన అసంతృప్తి - అది మిగిల్చిన శూన్యతను భౌతిక సమాగమం ఏ మాత్రం తొలగించ లేకపోయింది. అశాంతి చెలరేగింది.

సంపూర్ణ సమాగమం అనుభూతులను పంచుకో కుండానే - అనుభవాలను కలబోసుకోకుండానే సంభవిస్తుందా?

పెళ్ళయిన కొత్తల్లో శరత్ ఎంత ఉత్సాహంగా ఉండేవాడు. అతని కళ్ళు ఎంత కాంతిగా కళకళలాడుతూ వుండేవి! తామందరూ వేళాకోళాలాడుతూ ఆటలు పట్టిస్తుంటే శరత్ మొహంలో దోబూచులాడిన చిరునవ్వు ఇప్పటికీ జ్ఞాపకం వుంది. తనకి ఇప్పుడు అర్థమవుతోంది శరత్-మాలతి ముఖాలలో కనిపించే ప్రశాంతత వారి

శ్రీవిద్య

పువ్వు పుట్టగానే పరిమళిస్తుందన్న చందాన అరేళ్ల ప్రాయంలోనే రాష్ట్రస్థాయి అవార్డులు అందుకొంటూ అందరి ప్రసంశలు పొందుతోంది వెంపటాపు శ్రీవిద్య.

పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా ఇరగవరం మండల ప్రజా పరిషత్తు ప్రాథమిక పాఠశాలలో చదువుతున్న శ్రీవిద్య ఇటీవల రాజమండ్రిలోని చిత్రకళా నికేతస్ వారు నిర్వహించిన రాష్ట్రస్థాయి బాలల చిత్రకళా పోటీలలో "బాలకార్మికులు" అనే చిత్రానికి రజత పతకం పొందడంతో పాటు పలు ఇతర సంస్థలు నిర్వహించిన పోటీలలో బహుమతులు పొందింది. - ఎల్. వి. ఆర్.

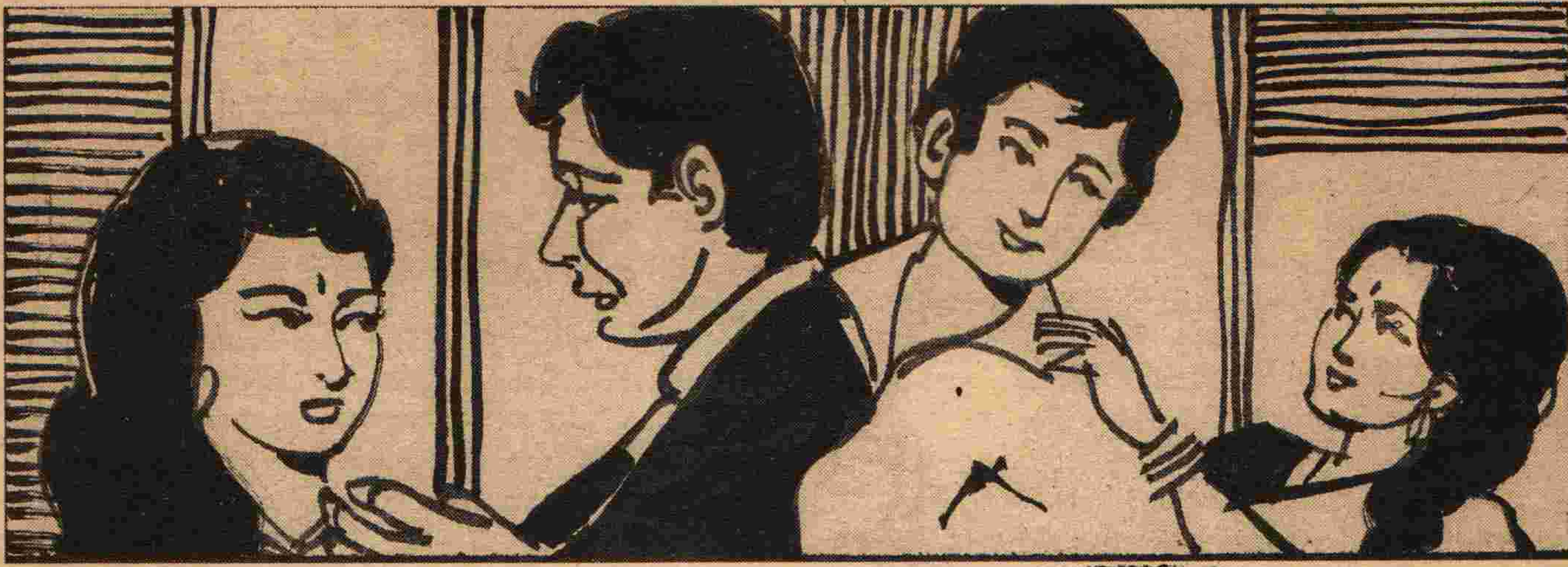

మనసులలో వున్న తృప్తి వలన వచ్చింది.

తను - నిరుపమ ఎప్పటికైనా ఆ స్థితిసాధించగలరా? ఏమో...?

ఆ అష్వాక్ పగబూనాడో లేక తను చూసి - లేనిపోని లోపాలు తగిలించి - తిరస్కరించిన ఆ అమ్మాయిలందరూ శపించారోగానీ తన జీవితమే అంధకారంలో పడిపోయింది.

అసంతృప్తి! అసంతృప్తి!!

ఇది తనను ఏ అగాధంలో ముంచుతుందో!

నిరుపమ:

పెళ్ళి అయిపోయింది! సంసార జీవితమూ మొదలయింది!

అందుకే కాబోలు అంటూ వుంటారు - మగవాడి బలమూ బలహీనతా ఆడదేనని!

పెళ్ళే వద్దని భీష్మించుకు కూర్చున్న భాను బుద్ధిగా అన్ని వ్యవహారాలు కానిచ్చాడు. పెళ్ళి అన్నిరోగాలకు తిరుగులేని ఔషధమట!

అందరి విషయంలో ఏమో కానీ భాను మాత్రం టక్కున దారికొచ్చాడు. అమ్మ చెప్పినట్లు ఇక జాగ్రత్తగా నాకనువుగా మలుచుకోవాలి.

అత్తవారింటికి కాపురానికి బయలుదేరాను. లోలోపల కాస్త బెరుకుగా వుంది. ఇక్కడంటే తనకు స్థానబలముంది. అక్కడ భానుకి! భానుఅక్కడెలా ప్రవర్తిస్తాడో ఏమో? అత్తయ్య కూడా తనంటే అయిష్టంగా వుంది. అమ్మ అక్కడికి రావడానికి ఇష్టపడలేదు. అక్క వచ్చి వదిలి వెళ్ళింది.

మామయ్య ఎంతో అపురూపంగా చూసుకుంటున్నాడు. ఆప్యాయంగా పలకరిస్తున్నాడు. నన్ను భాను, అత్తయ్య దూరంగా వుంచుతున్నారో లేక నాలో వున్న అపరాధభావనే నన్ను వారికి దూరంగా వుంచుతుందో తెలియడం లేదు. చివరికో రోజు నేను కుతూహలంగా ఎదురు చూస్తున్న వ్యక్తులు రానే వచ్చారు.

శరత్ - మాలతి.

వాళ్ళను చూడగానే ఒక్కక్షణం గుండె భగ్గుమంది.

ఇద్దరూ ఒద్దికగా, చూడ ముచ్చటగా వున్నారు. వారి మొహాల్లోని తేజస్సు నన్ను మరింత పిచ్చిదానిని చేసింది.

అత్తయ్య, మామయ్య వారితో ఎంతో ఆప్యాయంగా మాట్లాడుతున్నారు. భాను సంగతి చెప్పక్క రనేలేదు. వాళ్ళను చూసీ చూడగానే భాను మొహం ఒక్కసారిగా వెలిగిపోయింది. భాను అంత ఉత్తేజితుడై వుండగా నేను ఎప్పుడూ చూడనే లేదు. చాలా ఉల్లాసంగా కబుర్లు చెబుతున్నాడు. మరోలా చెప్పాలంటే అడ్డూ అదుపు లేకుండా వసపిట్టలా వాగుతూనే వున్నాడు - వాళ్ళు వచ్చిందగ్గర్నించీ వెళ్ళేదాకా!

మాలతి పళ్ళన్నీ బయటికి పెట్టి నవ్వుతూ నన్నుపలకరించింది. అదేంటో కానీ ఆవిడ ఏం మాట్లాడుతున్నా నన్ను ఎద్దేవా చేసి మాట్లాడుతున్నట్లే అనిపిస్తోంది. ఎందుకని మాలతి అలా నవ్వుతూనే వుంటుంది? బుగ్గలు నొప్పి పుట్టవూ?

శరత్, భాను ఏవో కేసుల గురించి మాట్లాడు కొంటున్నారు. నాకుచిరాకు పుట్టింది. మాలతి మాత్రం వాళ్ళ సంభాషణలో తనూ తలదూరుస్తోంది. ఆ రోగాల రోష్టుల్లో మాట్లాడాల్సిన విషయాలేం వుంటాయసలు? అందులోను అంత ఉత్సాహంగా..!

మాలతి మధ్యలో లేచి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. అత్తయ్యకు వంటకాలను టేబుల్ మీద సర్దడంలో సహాయం చేసింది. మాలతి వాలకం చూసి తనకు వళ్ళంతా కారం రాసినట్లయింది. తను ఇక్కడికి వచ్చి పదిహేను రోజులైనా వంటగది గడప దాటి లోపలికి అడుగుపెట్ట లేదు. నాకది అవసరం కూడా అనిపించలేదు. ఆ అవసరం రానివ్వను కూడా!

కానీ, మాలతి చొరవగా ఇల్లంతా తిరుగు తోంటే మాత్రం కంపరంగా వుంది. ఏమైనా భాను పట్ల నేనో అభిప్రాయానికి రావడానికి వీరే సరియైన వివరాలు ఇవ్వగలరనిపించింది. మెల్లిగా మాటల మధ్యలో మాలతిని భానుకు ఏమైనా దురలవాట్లు వున్నాయెూ ఎవరైనా ఆడస్నేహితులున్నారా అని ఆరా తీసాను. మాలతి పళ్ళికిలించడం ఆపి, నా మొహంలోకి విచిత్రంగా చూసింది. ఇంతలో శరత్, భాను తమ దగ్గరకి రావడంతో సమాధానం ఇవ్వకుండానే సరిపుచ్చింది. మాలతి బయల్దేర బోతుంటే, తనతో మాలతికి తాంబూలం ఇప్పించింది.

"ఏం మాలతీ విశేషమేమీ లేదూ?" అత్తయ్య నవ్వుతూ అడిగింది.

మాలతి నునుసిగ్గుతో తలాడించింది.

ఆ క్షణంలోనే తనలో ఆలోచన తళుక్కుమంది. భానుని అదుపులోకి తెచ్చే సూత్రమేదో చేతికి చిక్కినట్ల నిపించింది.

మాలతి వాళ్ళు వెళ్ళి వెళ్ళగానే - భాను నన్ను రోజూ మరవకుండా వేసుకోమని ఇచ్చిన టాబ్లెట్లను తీసి చెత్తబుట్టలోకి విసిరేసాను.

నాలో కొత్త ఉత్సాహం ఉరకలు వేసింది.

అంతకు ముందు మాలతి వాళ్ళ మీద కలిగిన కోపమంతా ఎగిరిపోయింది.

చూస్తాను! ఈ విధంగా చేయడం వల్లనైనా భాను నా మీద ప్రేమ కురిపించకపోతాడా?

[ముగింపు వచ్చే సంచికలో]

వజ్జల సరస్వతి

శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని అతి కొద్దిమంది వైణీక విద్వాంసులలో శ్రీమతి వజ్జల సర స్వతి ఒకరు. శ్రీ బళ్ళమూడి సత్యనారాయణ మూర్తి, కామేశ్వరి సర స్వతి తల్లి తండ్రులు. శ్రీమతి సరస్వతి ప్రముఖ వైణీక విద్యాంసులు చెంబోలు వెంకటశాస్త్రి గారు, మండా మాణిక్యంగార్ల వద్ద శిష్యరికం చేసారు. సంగీతంలో డిప్లమో మరియు బి.ఎ డిగ్రీలను సరస్వతి పొందారు. సునాదవినోదిని, మానసాస్ క్లబ్, సంగీత విద్యాపీఠం వంటి ప్రముఖ సంస్థలతో పాటు అనేక ఇతర సంస్థలలో రెండు వందలకు పైగా ప్రోగ్రామ్‌లు ఇచ్చారు. ఆంధ్రాలోనే కాక ఇతర రాష్ట్రాలలో కూడా కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. -రామలింగేశ్వరరావు